ratto

No 2/HELMIKUU/1974 • IRTONUMERO 2:70

I Sverige Skr. 3:75 (inkl. moms.)

KENESTÄ SUOMEN JÄTTI-RINTAISIN NAINEN?

10 shokkikuvaa:

Nainen ja kaksi neekeriä kuumina sängyssä!

TÄÄLLÄ SUOMEN HOMOPOJAT SAALISTAVAT!

TEKSTI
TIMO
TOIVONEN

■■ Tämän artikkelin tarkoituksena ei ole tuomita eikä osoittaa sormella – onhan homoseksualismi nykyisen lainkin mukaan sallittavaa. Haluamme vain todeta!

■■ Hollannissa julkaistaan vuosittain kirjaa nimeltä ''International Gay Guide'' – suomennettuna ''Kansainvälinen homopoikien opas''. (Neuvoja myös lesboille.) Tämä kirja kertoo useimpien maailman maiden parhaat miespuoliset peppupaikat.

■■ Seuraavassa kerromme, mistä mies saa Suomessa miehen!

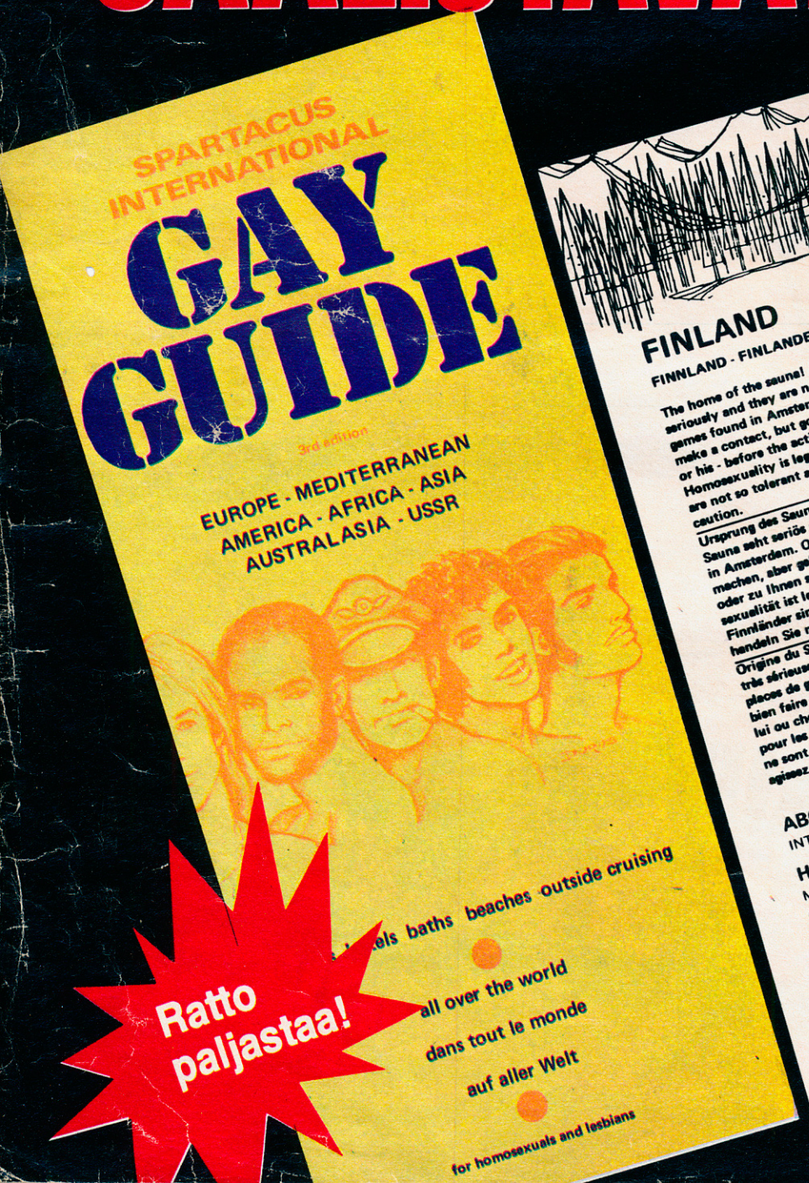

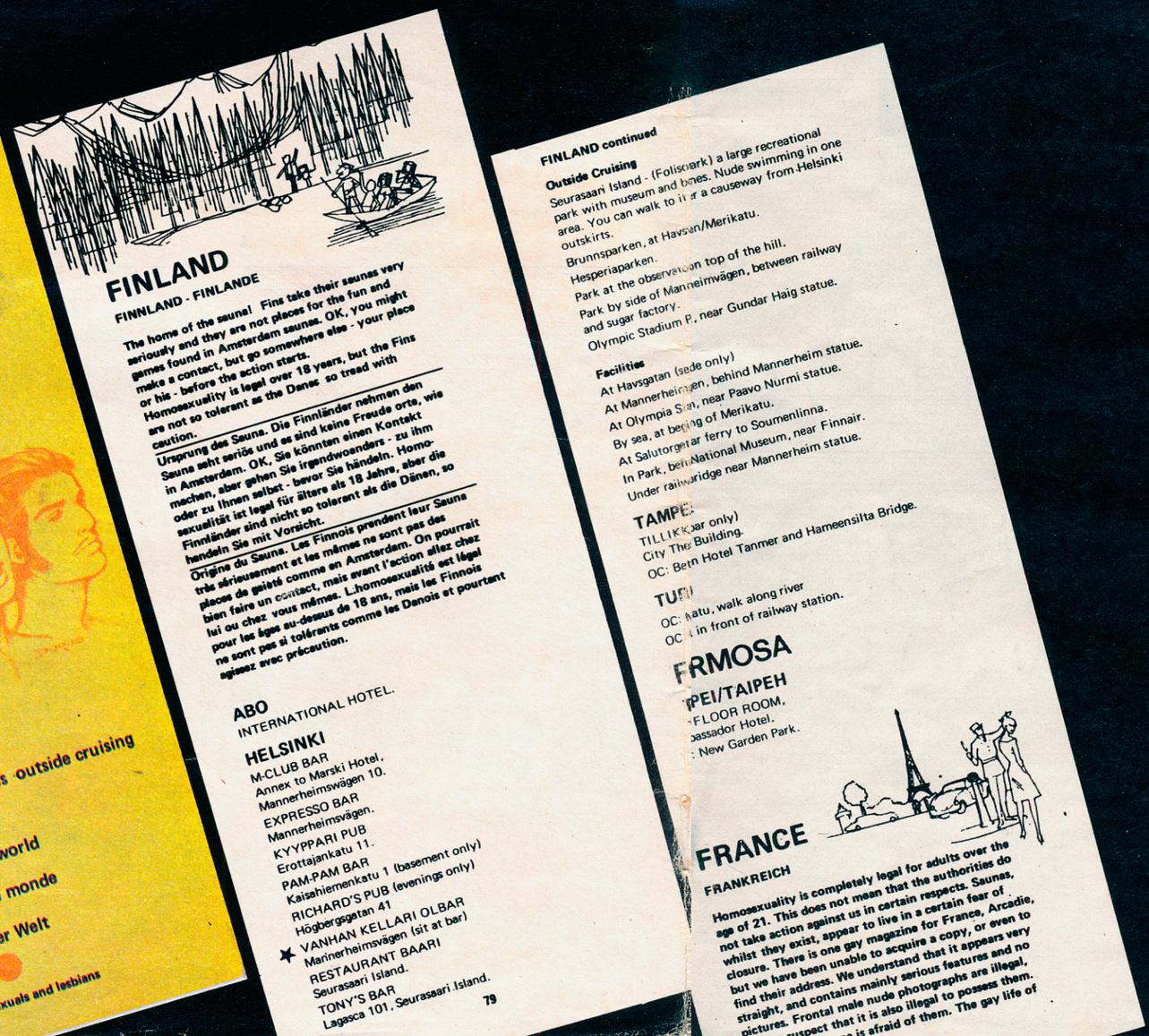

FINLAND

FINNLAND - FINLANDE

The home of the sauna! Fins take their saunas very seriously and they are not places for the fun and games found in Amsterdam saunes. OK, you might make a contact, but go somewhere else - your place or his - before the action starts.
Homosexuality is legal over 18 years, but the Fins are not so tolerant as the Danes so tread with caution.

Ursprung des Sauna. Die Finnländer nehmen den Sauna sehr seriös und es sind keine Freude orte, wie in Amsterdam. OK, Sie könnten einen Kontakt machen, aber gehen Sie irgendwoanders - zu ihm oder zu Ihnen selbst - bevor Sie händeln. Homosexualität ist legal für ältere als 18 Jahre, aber die Finnländer sind nicht so tolerant als die Dänen, so handeln Sie mit Vorsicht.

Origine du Sauna. Les Finnois prendent leur Sauna très sérieusement et les mêmes ne sont pas des places de gaieté comme en Amsterdam. On pourrait bien faire un contact, mais avant l'action allez chez lui ou chez vous mêmes. L'homosexualité est légal pour les âges au-dessus de 18 ans, mais les Finnois ne sont pas si tolérants comme les Danois et pourtant agissez avec précaution.

ABO
INTERNATIONAL HOTEL.

HELSINKI
M-CLUB BAR
Annex to Marski Hotel,
Mannerheimswägen 10.
EXPRESSO BAR
Mannerheimsvägen.
KYYPPARI PUB
Erottajankatu 11.
PAM-PAM BAR
Kaisahiemenkatu 1 (basement only)
RICHARD'S PUB (evenings only)
Högbergsgatan 41
★ VANHAN KELLARI OLBAR
Marinerheimsvägen (sit at bar)
RESTAURANT BAARI
Seurasaari Island.
TONY'S BAR
Lagasca 101, Seurasaari Island.

FINLAND continued

Outside Cruising
Seurasaari Island - (Folkspark) a large recreational park with museum and bones. Nude swimming in one area. You can walk to it or a causeway from Helsinki outskirts.
Brunnsparken, at Havsan/Merikatu.
Hesperiaparken.
Park at the observation top of the hill.
Park by side of Manneimvägen, between railway and sugar factory.
Olympic Stadium P., near Gundar Haig statue.

Facilities
At Havsgatan (sede only)
At Mannerheimvägen, behind Mannerheim statue.
At Olympia Sqn, near Paavo Nurmi statue.
By sea, at beging of Merikatu.
At Salutorget ar ferry to Soumenlinna.
In Park, beh National Museum, near Finnair.
Under railway bridge near Mannerheim statue.

TAMPE
TILLIK ar only)
City The Building.
OC: Beth Hotel Tanmer and Hameensilta Bridge.

TUR
OC: katu, walk along river
OC in front of railway station.

FORMOSA

TAIPEI/TAIPEH
FLOOR ROOM,
bassador Hotel.
New Garden Park.

FRANCE

FRANKREICH

Homosexuality is completely legal for adults over the age of 21. This does not mean that the authorities do not take action against us in certain respects. Saunas, whilst they exist, appear to live in a certain fear of closure. There is one gay magazine for France, Arcadie, but we have been unable to acquire a copy, or even to find their address. We understand that it appears very straight, and contains mainly serious features and no pictures. Frontal male nude photographs are illegal, I suspect that it is also illegal to possess them. The gay life of

■■ Homoseksualistit ovat varsin yhteenkuuluvaista porukkaa. Eikä siinä mitään pahaa, nykyisen lainkin mukaan heidät luokitellaan kunniallisiksi kansalaisiksi, kunhan eivät sekoa alle 18-vuotiaisiin. Eivätkä väkisin.

Meidän on helppo tuomita heidät, mutta mielestäni jokaisella aikuisella ihmisellä on oikeus tehdä yhteisestä sopimuksesta toinen toisensa kanssa lähes kaikkea mitä itse haluaa. Kenenkään muun kuin heidän kahden paikat eivät näet siinä kulu eivätkä ole koetuksella . . .

Se siitä moraalisesta puolesta. Sitten varsinaiseen asiaan.

■ **Lontoon Sohossa** piipahtaessani osuin seksiin erikoistuneeseen kirjakauppaan. Valitsin sieltä kosolti alan käyttötietoutta ja salkkuun osui myös kirja nimeltä **''Gay Guide''**, jonka on julkaissut hollantilainen järjestö **''Euro-Spartacus''**, jolla on suhteita kaikkialle maailmaan. Kirjassa on peräti **326 sivua**, niinpä siinä onkin tiedot yli **5 000 homojen kohtauspaikasta** yli **700 kaupungissa** yli **100 valtiossa.**

Kirja ilmestyy vuosittain ja kerää ja täydentää tietonsa kaikkiin maailman homoihin vetoamalla: jos tiedätte omassa maassanne jonkin uuden, hyvän kohtauspaikan, ilmoittakaa siitä!

■ **Meidän Suomestamme** mainitaan esipuheessa:

Suomi. Saunan kotimaa! Suomalaiset ottavat saunansa hyvin vakavasti, eivätkä suomalaiset saunat ole sellaisia huvi- ja panopaikkoja kuin Amsterdamin saunat. OK, voit löytää saunasta homon, mutta lähde hoitamaan hommat muualle, joko Sinun tai hänen asuntoonsa.

Homoseksualismi on sallittua 18 vuotta täyttäneiden kesken, mutta suomalaiset eivät ole yhtä suvaitsevaisia kuin tanskalaiset, joten olkaa varovaisia!

■ Sitten alkaa varsinainen homojen saalistuspaikkojen luettelo.

Helsingin ravintoloista ja baareista luokitellaan ylivoimaisesti parhaaksi **Vanhan kellarin olutbaari** Mannerheimintiellä. Ohjeissa käsketään istua baarissa, niin johan alkaa löytyä.

Muita miehiinmeneviä paikkoja ovat:

– **M-CLUBIN** baari hotelli **Marskin** yhteydessä (Mannerheimintie 10).
– **EXPRESSON BAARI** (Mannerheimintie),
– **KYYPPARI PUB** (Erottajankatu 11).
– **PAM-PAMIN** baari (Kaisaniemenkatu 1).
– **RICHARD'S PUB** (Korkeavuorenk. 41),
– **SEURASAAREN RAVINTOLAN BAARI,**
– **TONY'S BAR,** (Lagasca? 101, Seurasaari)

■ Onpa muitakin paikkoja:

Seurasaari on näistä paras. Sieltä löytää kesäiseen aikaan varmimmin samanmielisiä. **Kaivopuistossa Merikadulla** voit myös törmätä toiseen menevään mieheen.

Hesperian puistossa ei niin ikään ole naisilla valtaa. **Tähtitorninmäellä** voi nähdä muitakin kuin tähtiä.

Kauppatori, Paavo Nurmen patsas, Mannerheimin patsas, Kansallismuseon tausta lähellä Finnairia. Siinä muutamia lisäosoitteita miehennälkäisille – miehille.

■ **Tampere** ja **Turkukin** on tässä teoksessa otettu huomioon.

Tampereella ottaa eteen **Tillikan baarissa** ja **Kaupunginteatterin** rakennuksessa sekä kadulla **Hämeensillan** ja **Hotelli Tammerin** välillä. **Paukku**-juttu!

Turussa taasen löytyy **Merikadulla** ja **Rautatieaseman puistossa.** Lisäksi on mainittu International Hotel. mitähän hotellia tarkoittaa . . .

■ Muihin Pohjoismaihin verrattuina tiedot Suomen huvituksista ovat melko suppeat. Suppeita ovat tiedot myös NL:n homoista, mutta varmimmin heitä sanotaan kirjassa löytyvän esim. **Leningradissa Katariina Suuren puistosta,** Leningradin **Moskovan rautatieasemalta, Yliopiston** kaikilta ovilta ja **Pushkinin teatterin** laitamilta.

Mitä me tästä opimme? Yli 100 valtakunnan homopaikat on luetteloitu, joten homoseksualismi ei ole nimenomaan kommunismin, kapitalismin tai jonkin muun yhteiskuntajärjestelmän erikoispiirre.

Heitä on kaikkialla. Nyt tiedätte, esimerkiksi missä heitä on **Suomessa!** ◪

RISTO BJÖRKLUND

HEILLEKÖ KELLOT SOIVAT?

■■ Onko Kaisa Raatikaisella, Erkki Liikasella, Tellervo Koivistolla ja Seppo Tikalla kohtalonsa päivä 13.4.1974? Sitä ainakin enteilee Tampereen yliopiston urosten vessasta napattu kuva.

■■ Onko tämä mielipuolista pilaa vaiko mieletöntä totta? Ja onko kyseessä Tampereen Tellervo vai se toinen? Tai molemmat?

■■ Vessojen seinät syytävät ulostajan silmille "vittua, paskaa ja pannukakkua". Joskus Jumalansanaakin jonkun lahkolaisen jäljiltä.

Tappouhkaa ei aikaisemmin ole silmiimme sattunut. Nyt sattui, vieläpä paikassa, jossa sitä olisi vähiten osannut odottaa. Korkean hengen ahjossa, pienessä poliittisessa keskiössä, jossa — sanotaan — lukee tai uinuu Suomen tulevaisuus.

Oheisen vessatekstin kirjoittaja, nuori todennäköisesti, haluaa elää tulevaisuudessa ilman näitä ihmisiä.

Hän ei ilmeisesti myöskään pidä sosiaalidemokratiasta, sillä kaikki neljä julkkista kuuluvat tähän kaartiin.

Oli miten oli. Jos tekstin synkkä uhka toteutuu, tapahtuu maassamme 13. huhtikuuta, lauantaina eikä perjantaina, neljä poliittista murhaa.

Olemmeko palaamassa aikaan, jolloin spioonit mustine kulmineen iskivät terävästi ja kipeästi kaikkein viattomimmalla hetkellä? Syntyykö Suomeen uusi alansa Schauman?

Nyt ainakin tiedetään, milloin pitää pelätä. Ainakin suunnilleen. Mutta mihin asentoon jäävät kellon viisarit... □

Lesken syli se on lämpöinen . . .

HÄN ON MAAMME VANHIN ALASTONMALLI!

■■ – Moni poika oli käynyt luona sen ja moni tuli myöskin toiste. ■■ Hyräilijän ääni on tumma, hieman karkeahkokin naisen ääneksi, mutta ronski on nainenkin äänen takana. Hän on Vieno Rintala, 69, jo eläkkeellä oleva keittäjä, joka on päättänyt nauttia elämästään niin kauan kuin sitä riittää.

TEKSTI ERKKI JOKI
KUVAT SEPPO ERKKILÄ

■■ Kuin johdannoksi muutama asia Vienon menneisyydestä. Sanoisiko tavanmukaisesta menneisyydestä, joka ei millään erikoisella tavalla poikkea tuhansista ja taas tuhansista vastaavista ihmiskohtaloista.

Kun talvisota syttyi, oli Vieno nainen parhaimmillaan. Haluttukin, vaikkakaan siihen aikaan tällaisia termejä ei rohjettu käyttää, kyti pinnan alla miten kyti.

Sotien välissä hän solmi avioliiton Viljonsa kanssa. Oli ihanaa niin kauan kuin oli, sillä Viljonkin kohtaloksi tuli kaatua rintamalla.

Siihen aikaan ei nuoren lesken sopinut, varsinkaan pienellä paikkakunnalla, lähteä hetikään uuden miehen hakuun, vaikka naisennälkäisiä kosijoita olisi kyllä ollut liiaksi asti.

– Enkä minä sen puoleen heti miesten perään mielinytkään, naurahtaa Vieno nyt. – Minä tykkäsin siitä Viljosta oikein kovasti ja suruni oli aitoa.

■ Vuodet vierivät. Vienon kotikylä hiljeni sodan jälkeen vähitellen. Pian oli myös Vienolla edessä se tosiasia, että elinmahdollisuudet olivat hänenkin osaltaan lopussa.

Niin tuli Vienosta kaupunkilainen. Ja keittäjä suureen hotelliin, joka kannatteli enemmän tai vähemmän keinotekoisesti hienoa nimeään. Sen hengen mukaisesti myös henkilökunnan tuli olla vakavamielistä ja nuhteetonta.

– Niin sitä tuli luiskahdettua uskovaiseksikin välillä, laskee Vieno leikitellen. – Niissä seuroissa meni usioita vuosia, kunnes minä lopulta kaikkeen sellaiseen tekopyhyyteen kyllästyneenä rupesin elämään normaalin ihmisen elämää. – Eihän ihminen saa kieltää itseltään sitä mitä haluaa?

Vuodet olivat kuitenkin kuluneet. Eikä kukaan, ei vaikka kuinka tahtoisi, saa elettyä aikaa takaisin.

– Kun minä menin ensimmäisen kerran ravintolatansseihin, tunsin itseni tavattoman vanhaksi, vaikka en siihen aikaan ollut kuin vähän yli 50-vuotias, kertoo Vieno.

– Kipeätähän se otti, kun näki miten vähän nuorempia vietiin kuin viimeistä päivää. Mutta sitten minä päätin, että kyllä ihmisen oma luonto on se, joka iän tekee ja tässä sitä nyt ollaan.

■ Seuraa monimielinen naurunkujerrus. Viinirypäleterttu nousee Vienon huulille.

– Että missä ollaan?

– Ollaan ja eletään ja ollaan ennen kaikkea tyytyväisiä, sanoo Vieno. – Minä lähdin hakemaan seuraa ikäisistäni ja voitte uskoa, että sen jälkeen elämässäni on tapahtunut suuri muutos. Minä käyn eläkeläisten tansseissa, mutta en herra paratkoon missään kultakerhoissa tai muissa puolikristillisissä tilaisuuksissa. Kyllä se nousee jalka vähän vanhemmallakin. Ja jokin muukin kun tarvitaan.

Taas tuo veikeä nauru, johon alkaa hiljalleen mieltyä.

– No mikä muu?

– Mikäs se mielen nostattaa ellei! remahtaa Vieno ja jatkaa:

– Meissä eläkeläisissä on tuhansia ja taas tuhansia, jotka haluaisivat vielä seksuaalielämää, mutta nuo nuoremmat penteleet perustavat meille päiväkerhoja ja kaikenlaisia, sanoisiko kuin vähämielisille tai lapsille järjestettäviä ajankuluja. Meidät luokitellaan eläkeläisten ryhmään ja eläkeläisen titteli on kuin polttoleima otsassa. Olet ja istut ja syöt mitä saat. Minä en enää elä sillä tavalla ja kun tässä iässä ei ole pelkoa enää tuosta lapsentulostakaan, niin olen antanut mennä kun on ollut mennäkseen.

– Ja mennäkseen on ollut?

– Voi voi! Vaikka joka päivä, jos vaan jaksaisi . . . □

Vieno
poseeraa vain
Raton
lukijoille!

"Ei ole pelkoa lapsentulosta –antaa mennä vaan!"

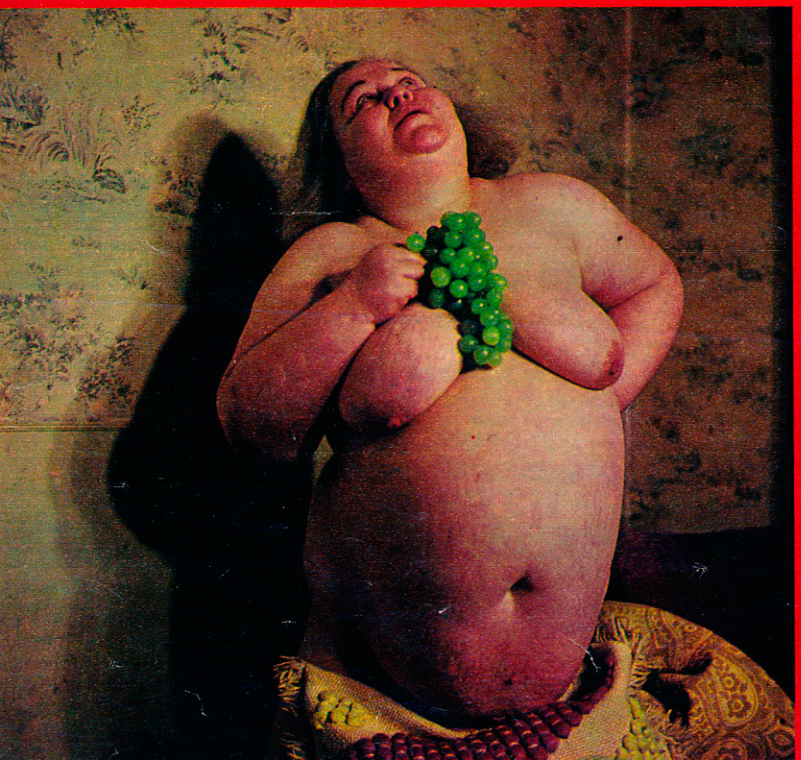

Suomalainen huumekuningas tapatti Pekka Lainon

VÄÄRÄ MIES ISTUU VANKILASSA MURHASTA!

Tämänkin luette vain Ratosta!

TEKSTI KENT FALL KUVA HELDUR NETOCNY

■■ Ratto on ostanut tämän artikkelin suurelta ruotsalaiselta Fib Aktuellt-viikkolehdeltä, jossa se oli pääjuttuna.

■■ Suuri suomalainen huumekuningas tapatti palkkamurhaajallaan 56-vuotiaan Pekka Lainon, mutta ”oikea” murhaaja ei joutunut vankilaan. Nyt oikea murhaaja, josta tässä käytetään nimeä Mikko Mäkelä, on tehnyt tunnustuksen Fib Aktuellt-lehden toimittajalle.

■■ Poliisi tutkii asiaa, mutta jutun avaintodiste, murha-aseen piippu, on jossakin helsinkiläisessä kellarissa!

■■ Kuvassamme Mikko Mäkelä (selin) tunnustamassa tekoaan Fib Aktuelltin Kent Fallille!

MIES, JOKA TUOMITTIIN MURHASTA, ISTUI VESSASSA, KUN SE TAPAHTUI!

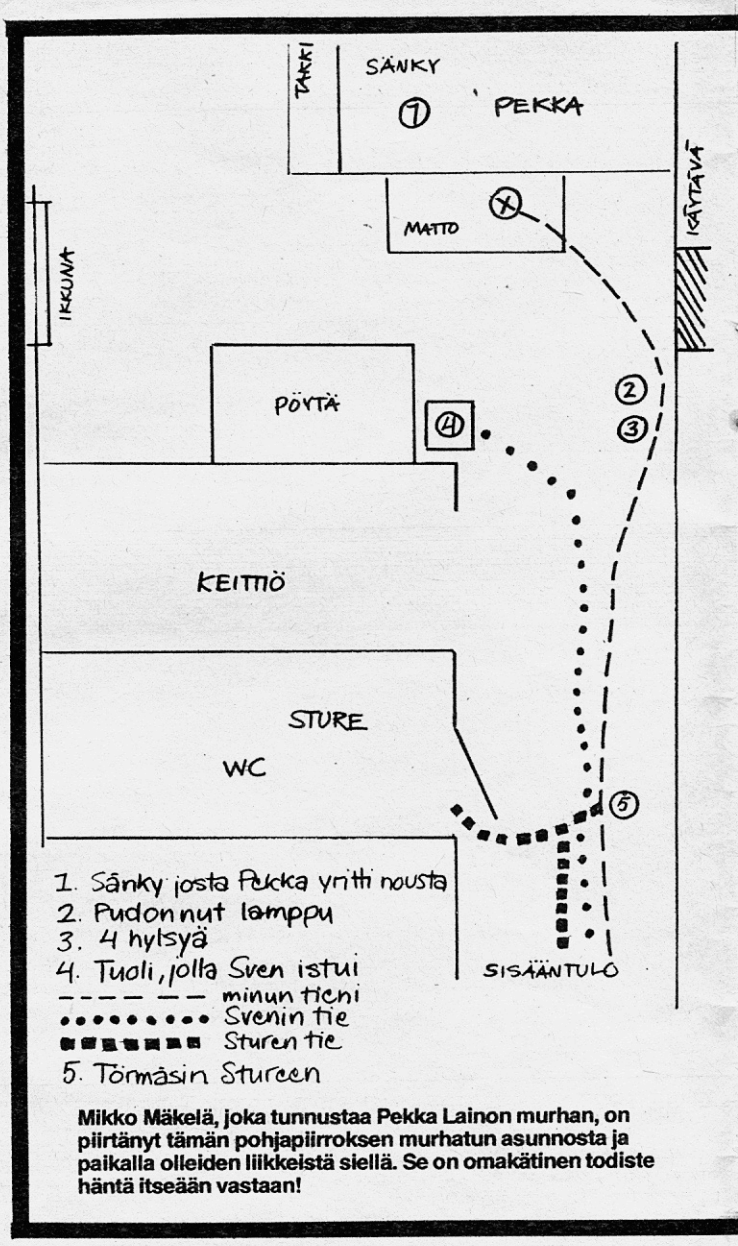

Mikko Mäkelä, joka tunnustaa Pekka Lainon murhan, on piirtänyt tämän pohjapiirroksen murhatun asunnosta ja paikalla olleiden liikkeistä siellä. Se on omakätinen todiste häntä itseään vastaan!

■■ Mies pöydän toisella puolella pienessä vierailuhuoneessa tekee vaikutuksen. Sekä minä että valokuvaaja tunnemme sympatiaa häntä kohtaan. Hänen tarinansa on selkeä ja johdonmukainen. Hän höystää sen hirtehishuumorilla, joka saa kolkon jutun tuntumaan melkein normaalilta.

Mikko Mäkelä on 30-vuotias. Hän otti itse yhteyden meihin. Hänen asiansa:

— Minä murhasin 56-vuotiaan Pekka Lainon syyskuun 22. päivänä 1971! Vankilassa istuu syytön mies!

■ Mikon kertomus on hätkähdyttävä. Ja hyvin vakuuttava. Jos se on tosi — kuten moni seikka viittaa asian olevan — se merkitsee, että Mikon hyvä ystävä on istunut kaksi vuotta kiven sisällä murhasta, jota ei ole tehnyt!

Kyseinen mies — sanokaamme häntä Stureksi — tuomittiin viime syyskuussa 12 vuodeksi vankeuteen Pekan murhasta. Se on ankarin rangaistus, jonka Ruotsissa voi saada. Se merkitsee, että vapaudesta ei ole pienintäkään toivetta, ennen kuin tuomittu on kärsinyt loppuun 12 vuottaan. Sen jälkeen asianomainen lautakunta harkitsee vapauttamista. Jos lautakunta tulee siihen tulokseen, että on aiheellista pitää asianomainen edelleenkin telkien takana, hän voi pysyä siellä miten kauan tahansa.

Murhaaja saapui Pekan pieneen asuntoon syyskuun 22. päivänä 1971. Osoite oli Borrvägen 8, Hägersten. Silloin Pekka oli ollut vasta muutaman päivän vapaudessa kärsittyään tuoreimman tuomionsa huumerikoksesta.

■ Pekan historia on traaginen. Hän aloitti kelpo liikemiehenä Tukholmassa. Hiljalleen hän menestyi. Hän avasi haaraliikkeen Göteborgissa. Sitä hoiti hänen hyvä ystävänsä.

Pekalla, Eestistä saapuneella poliittisella pakolaisella, oli onnea. Hän kauppasi tavaroitaan — kultaa, turkiksia, kelloja — vaivattomasti ja sai kokoon pienoisen omaisuudenkin. Kaikki sujui hyvin aina 50-luvun lopulle saakka, jolloin hän alkoi käyttää liiaksi alkoholia.

Asiat kulkivat tavanomaista rataansa. Vaimo otti eron. Se oli Pekalle kova isku. Mutta ei hän tietenkään juomista lopettanut. Päinvastoin, kulutus kasvoi.

Liikehommatkin alkoivat sujua huonosti. Etenkin Göteborgissa. Hyvän ystävän kuukausittaiset shekit pienenivät jatkuvasti. Pekka alkoi epäillä kieroutta ja päätti ottaa asioista selkoa.

Huhtikuun 5. päivänä 1962 Pekka tapasi ystävänsä eräässä huoneistossa Tukholmassa. He joivat ja keskustelivat liikeasioista. Tunnelma kiristyi kiristymistään. Pekka syytti suoraan kumppaniaan petoksesta. Viimein hän kuohahti.

— Senkin huijari! hän huusi. — Nyt saat maksaa!

Sen sanottuaan Pekka tarttui maanmiestään kurkusta ja tuikkasi hänet hengiltä Moran puukolla.

Pekka pidätettiin paikan päällä täysin apaattisena ja tuomittiin vankilaan.

■ Långholmenilla hänestä tuli suuri liikemies ja järjestäjä. Siellä alkoi myös hänen huumeuransa.

Huumehommia Pekka jatkoi vapauduttuaankin. Poliisi pääsi pian hänen puuhiensa jäljille. Mutta ennen kiinni joutumistaan hän ehti kätkeä suurehkon erän, jota ei ollut maksanut.

Pekan istuessa toiseen otteeseen vankilassa huumekuninkaan kätyrit uhkailivat häntä toistuvasti. Mutta hän kieltäytyi ilmoittamasta huume-erän kätköpaikkaa. Naivisti hän kuvitteli, että se olisi hänen henkivakuutuksensa.

Mutta huumekuningas ajatteli toisin. Syyskuun 22. päivänä 1971, vain joitakin päiviä vapautumisensa jälkeen, Pekka löydet-

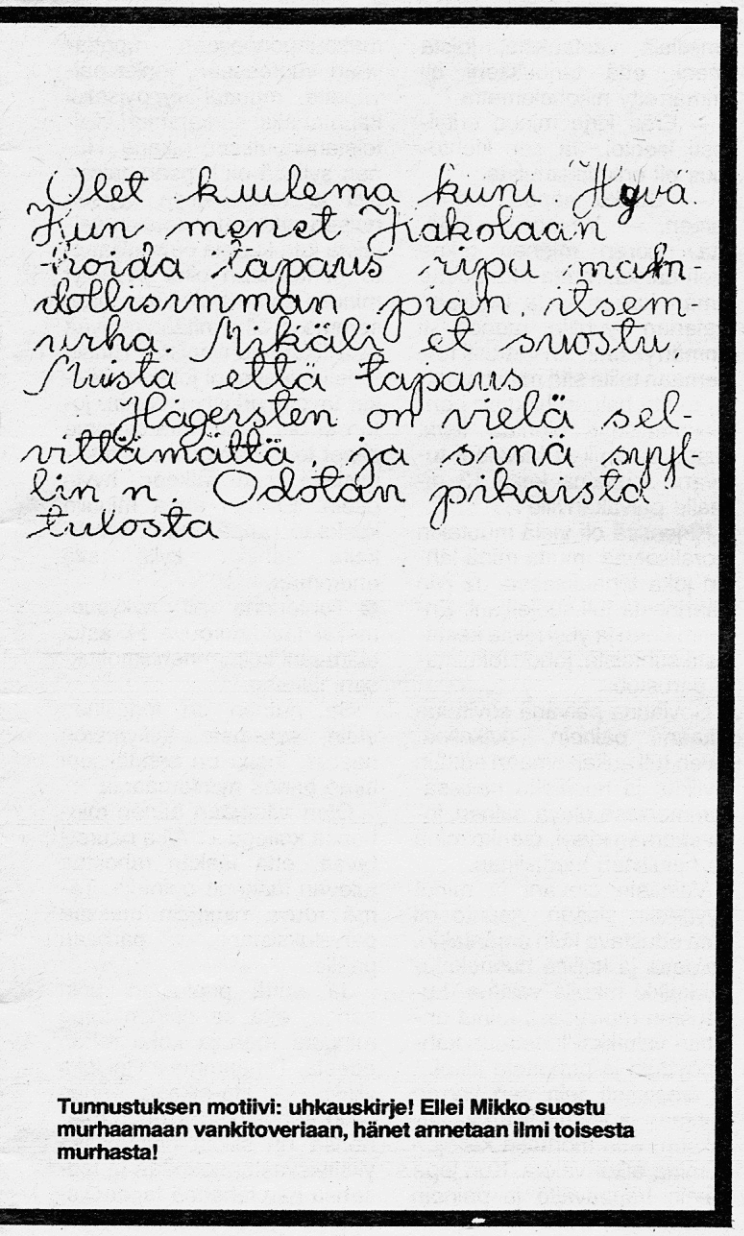

Tunnustuksen motiivi: uhkauskirje! Ellei Mikko suostu murhaamaan vankitoveriaan, hänet annetaan ilmi toisesta murhasta!

tiin kuolleena asunnostaan. Häneen oli ammuttu neljä luotia.

Lyhyen etsinnän jälkeen poliisi nappasi 35-vuotiaan Sturen. Hän kiisti syytteen, mutta sai silti 12 vuoden tuomion murhasta.

— Mutta ei Sture Pekkaa murhannut, vaan minä, Mikko Mäkelä sanoo.

■ Tässä on Mikon sensaatiomainen kertomus, joka voi ehkä pelastaa Sturen lain ankarimmasta rangaistuksesta.

— Sain tehtävän Suomessa suomalaiselta huumekuninkaalta. Hän on todella suuri tekijä, joka ei koskaan käytä ainetta itse.

Hän selitti yksinkertaisesti, että tämä Pekan juttu oli nyt hoidettava kerralla selväksi. Minun oli matkustettava Tukholmaan hoitamaan asia. Minulle tarjottiin keikasta varsin suuri summa — en halua paljastaa, minkä verran.

Tarvitsin rahaa, joten otin homman vastaan.

Millä tavoin sinun oli määrä ''hoitaa juttu selväksi''?

— Piti tappaa Pekka, ellei hän maksaisi. Ei tätä ihan suoraan sanottu, mutta niin minä asian tulkitsin.

Saavuin Ruotsiin lentokoneella ja etsin kätketyn pistoolin. En voi sanoa paikkaa. Mutta ase oli Smith & Wesson 38.

■ Syyskuun 22. päivänä tulin Hägersteniin Sturen ja erään toisen toverin kanssa. Tiesimme, että Pekka oli kotona.

Sekä minulla että Sturella oli ase. Poliisi löysi Sturen aseen myöhemmin. Hän ei ollut ampunut laukaustakaan.

Koputimme ja menimme sisään vastausta odottamatta. Sture pelkäsi ja pujahti heti vessaan, joka oli ulko-oven vasemmalla puolella (Mikko näyttää hyvin tarkan pohjapiirroksen).

Sven asettui tuoliin yhdistetyssä makuu- ja olohuoneessa.

Pekka oli loikoillut vuoteella. Tullessamme hän nousi istumaan. Sanoin hänelle:

''Tiedät kai asiamme?''

''Kyllä'', hän vastasi. ''Mutta ei minulla ole rahaa.''

Seisoin noin puolentoista metrin päässä hänestä varmistamaton pistooli kädessä. Äkkiä Pekka liikahti kohti tyynyä, ja käsitin hänen tavoittelevan asetta.

Ennen kuin tiesinkään, olin laukaissut. Pekka oli juuri nousemassa. Laukaus osui otsaan. Hän varmaan kuoli oitis.

Mutta en voinut estää reaktiotani. Vaistomaisesti hypähdin kauemmas, pudotin seinältä lampetin ja ammuin vielä kolmasti. Kaksi laukausta osui.

■ Sven ponnahti ylös. Juoksin perässä. Eteisessä tapasin Sturen, joka tuli vessasta. Häivyimme kiireesti autolla.

Pistoolin jätin autoon. Se oli poissa, kun aioin ottaa sen. En ajatellut sitä sen enempää, vaan matkustin Suomeen ja soitin toimeksiantajalleni.

Hän kiitti minua avusta ja toimitti minulle rahat.

Mutta kadonnut pistooli huoletti minua. Minut voitaisiin käryttää sen avulla. Käsitin, että Sturen oli täytynyt ottaa se.

— Sven oli liian peloissaan, jotta olisi tehnyt sellaista. Autossa poistuessamme Borrvägeniltä minun oli täytynyt uhata häntä, jotta hän varmasti pysyisi hiljaa.

(Uhkaus tarkoittaa sitä, että Mikko tarttui Sveniä kurkusta ja uhkasi häntä veitsellä, jotta hän tajuaisi seuraukset vakaviksi, ellei vaikenisi.)

En tarkoittanut vahingoittaa häntä, mutta tiesin, että häntä täytyi vähän säikytellä, jotta hän vaikenisi.

■ Mikko ei voinut unohtaa kadonnutta pistoolia. Viimein hän lensi takaisin Ruotsiin.

— Murtauduin Sturen asuntoon. Löysin pistoolin trasseliin käärittynä kaapista lakanapinon alta. Otin sen mukaani.

— Lipas ja osa aseesta ovat nyt meressä lähellä Helsinkiä. Mutta piipun säilytin voidakseni todistaa, että minä ammuin ne laukaukset. Se on piilossa eräässä kellarissa Helsingissä!

Poliisi on kuulustellut Mikkoa useita kertoja. Henkirikososaston komisario Skoglund:

— Asia kiinnostaa meitä, mutta emme voi tehdä mitään, ennen kuin hän antaa meille sen pistoolinpiipun.

Eikä Mikko suostu luovuttamaan pistoolinpiippua, osaksi, koska ei luota poliisiin, ja osaksi toisesta syystä:

— Olen toivonut, että poliisi uskoisi minua muuten. Jos luovutan piipun, esille voi tulla muutakin . . .

Onko sillä ehkä tehty muitakin murhia?

— Siitä ei ole varmaa tietoa . . .

Pitkän keskustelun jälkeen Mikko viimein lupaa luovuttaa murha-aseen FIB-aktuellt-lehdelle, jos voi järjestää asian. Hän on antanut poliisilte samat tiedot viimeisessä kuulustelussa. Mutta murha-ase ei vielä ole ilmestynyt toimitukseen.

■ Joukko seikkoja viittaa siihen, että Mikko on todella oikea murhaaja:

• Poliisi ei ilmoittanut lehdistölle yksityiskohtaa paikoiltaan kiskaistusta lampetista Pekan asunnossa.

• Huumemotiivi on ilmeinen. Pekka oli ''huiputtanut'' kuninkaalta rahaa. Sellaista ei tehdä alamaailmassa rankaisematta.

• Mikko osasi kertoa poliisille seikkoja, jotka vain murhapaikalla ollut voi tietää. Esimerkiksi hän kuvaili Pekan vaatetuksen.

Mikon tarinaa vastaan puhuu oikeastaan vain se, ettei pistoolinpiippua ole ilmestynyt. Siihen voi olla luonnollisia syitäkin. Mutta tietysti on myös mahdollista, että Mikko valehtelee. Siinä tapauksessa hänen on täytynyt puhua oikean murhaajan kanssa murhan jälkeen, koska hän tuntee niin tarkoin yksityiskohdat.

■ Miksi et ole puhunut tästä aikaisemmin?

— En halua kovempaa tuomiota kuin on välttämätöntä. En

jatkuu sivulle 54

■■ Hannu S. ei enää — ei enää puoleen vuoteen — kärsi rahapulasta, joka yhteen aikaan oli keskeyttää hänen lupaavasti alkaneet lääketieteen opiskelunsa.

■■ Hannulla menee nyt hyvin. — Kiitos varakkaiden ja seikkailunhaluisten rouvasihmisten, hänen asiakkaittensa... Teidän vaimonne, ehkä...

■■ Hannun kanssa keskusteltaessa paljastuu vieläkin silloin tällöin, ettei hän aina ole ollut niin määrätietoinen ja itsevarma kuin nyt.

Hiljaisen kotikylän vaikutus näkyy hänessä vieläkin, pilkahdukselta, vaikka hän sitä harkitusti yrittää peitelläkin. Eli: kovanaama hän ei missään nimessä ole, häikäilemätön vielä vähemmän.

Vielä vuosi sitten Hannu oli taloudellisesti erittäin pahassa pulassa. Hänen vanhempansa eivät ole koskaan pystyneet häntä taloudellisesti auttamaan, ja pankkien sekä valtion antamat lainamahdollisuudet alkoivat jo olla loppuun käytetyt.

— Tilit pyöri väärin päin, sanoo Hannu. — Väärin päin kuin Irwinillä silloin joskus. Vaan eipä pyöri enää sanoo nuorukainen leveästi hymyillen ohjaillessaan upouutta Kuplaansa Helsingin iltapäiväliikenteessä, suuntana opiskelijaboksi.

■ Olimme sopineet tapaamisesta kello 14. — Aika on itse asiassa parasta toimiaikaani, mutta olkoon, lepään vaikka tämän päivän, Hannu selitti, kun olimme pitkällisen etsimisen jälkeen päässeet lehti-ilmoituksen laatijan jäljille.

Tapasimme Hannun hänen pienessä yksiössään, jossa — vaikkakin asunto on poikamiehen — näkyi selvästi naisen käden jälki.

— Totta kai se näkyy, selitti Hannu. — Tuo on erään rouva M:n lahjoittama, hän sanoi osoittaen kalliin näköistä ja väreissään leiskuvaa ryijyä. — Tuon suuren paimentolaismaton sain aivan äskettäin Ritvalta, joka käyttää palveluksiani hyväkseen lähes joka viikko. Ja nuo maalaukset, ne ovat erään tunnetun maalarin tai sanoisiko maalarittaren. Sellaisia huomenlahjan tapaisia kiitollisuudenosoituksia.

Kun olemme hetken aikaa keskustelleet, paljastuu, ettei Hannulla ole asunnossaan muuta itse hankittua kuin oppikirjat...

■ Miten kaikki sai alkunsa?

— No siitä rahapulasta tietysti. Yritin aluksi kaikenlaisiin tavallisiin ja "kunniallisiin" hommiin, mutta heikoin tuloksin. Ei niistä hommista mitään tienannut ja sitä paitsi ne veivät kaikki voimani ja aikani.

— Tämän lehti-idean sain istuessamme kerran erään kaverin kanssa Vanhalla. Hän ei ollut vastaavanlaista tempausta tosin tehnyt, mutta oli muuten onnistunut iskemään itselleen varakkaan siiven.

— Minä en tiennyt edes osoitetta, mistä lähteä moista turvaa etsimään, ja niin rustasin yhtenä iltana ilmoituksen ja vein sen Hesariin. Ja tämäntyyppisiä ilmoituksia olen siitä pitäen julkaissut silloin tällöin. Oikeastaan ilmoitteluun ei enää ole aihetta. Olen jatkuvasti varattu ja aion myös valmistua lääkäriksi. Rattopojan ammatti ei käy elämäntehtävästä.

Pohdiskelemme hetken Hannun kanssa näiden vaihtoehtojen kannattavuutta ja päädymme siihen, että tätä aikansa, loput muuten asian äärellä, vaikkapa gynekologina...

■ Hannulla olisi varmasti jatkoromaanin verran kokemuksia kerrottavanaan taipaleeltaan. Aika ja tila eivät riitä, joten tässä tippa tiivistettyä tietoutta siitä, mitä asunnossanne voi tapahtua samaan aikaan kun luulette vaimonne olevan iltapäiväostoksilla.

— Kun hain ensimmäiset vastaukset ilmoituskonttorista — kertoo Hannu — luulin, ettei kirjeitä olisi kuin yksi tai kaksi. Mutta niitähän oli tullut ryöppyämällä, useimmat tosin nimettöminä eli nimimerkillä.

— En välittänyt lähteä peräämään nimimerkkien osoitteita, se olisi vienyt aikaa ja minä tarvitsin rahan heti. Sitä paitsi joukossa oli riittämiin nimellisiä vastauksia, joista ilmeni, että tarjoukseni oli ymmärretty nikottelematta.

— Eräs kirje minua erityisesti kiehtoi. Ja sen kiehtovuus oli erikoislaatuista.

■ — Ettekö häpeä, kirjoitti nainen. — Ymmärrän kyllä, että nuoren miehen tekee mieli naista, mutta että puette tämän kaiken vielä likaiseen materian vyyhtiin, menee yli ymmärrykseni. En taatusti tule olemaan teille sitä mitä haluatte, mutta haluan hieman henkilökohtaisesti ojentaa teitä. Siispä saapukaa luokseni tulevana torstaina kello 13 oikealle päiväkahville...

Kirjeessä oli vielä muutakin moralisoivaa, mutta minä lähdin joka tapauksessa. Ja niin Kaarinasta tuli suojelijani. Ensimmäinen ja yksi niistä kestävistä suhteista, johon toimintani perustuu.

Sovittuna päivänä sovittuun aikaan painoin ovikelloa. Oven tuli aukaisemaan erittäin tyylikäs ja huoliteltu neljissäkymmenissä oleva nainen, joka suoraan kysyi, olenko minä se halullinen medisiinari.

Vastasin olevani ja minut pyydettiin sisään. Asunto oli yhtä edustava kuin emäntäkin. Taidetta ja kalliita huonekaluja, kaikki maulla valittua. Lupausten mukaisesti minut ohjattiin valmiiksi katettuun kahvipöytään ja puhuttelu alkoi.

■ Ilmeisesti tein sen verran puhtaan ja kunniallisen vaikutuksen, että moraalin kellojen kumina alkoi vaieta. Kun jopa näytin häpeävältä ja painoin pääni alas, Kaarinan sydän heltyi ja hän nousi pöydästä, astui taakseni ja painoi pääni rintojaan vasten. — Poikarukka, hän sanoi. — Ei teidän nyt olisi tätä niin raskaasti pitänyt ottaa.

Hän paijasi tukkaani ja minä käännyin, niin että saatoin painaa kasvoni häntä vasten. Tunsin että hänen rintansa olivat vielä kiinteät ja pystyt ja että hänkin tiukensi otettaan minusta.

Kuin yhteisestä sopimuksesta, sanaakaan sanomatta, liityimme yhteen. Nousin seisomaan ja painoin jäykistyneen elimeni hänen vatsaansa vasten. Käteni tapasivat hänen hameensa vetoketjun ja hän antoi minun riisua itsensä vastustelematta. Hän tarttui minuun ja johdatti minut makuuhuoneeseen upottavaan vuoteeseen, jonka päiväpeite muuttui ryppyiseksi kauhtanaksi seuranneen viisitoistaminuuttisen aikana. Hänen sylinsä oli kypsän naisen syli ja rakkautensa kypsän naisen rakkautta. Jotakin sellaista jota kuuma opiskelijatyttö ei koskaan ollut pystynyt minulle antamaan. Yhdynnässämme ei ollut mitään repivää eikä liian intohimoista. Tunsin todella saaneeni jotakin, jollakin tavoin virkistyneenikin, joten ei ole ihme, että olemme olleet toistemme kanssa tekemisissä sen jälkeen hyvin usein. Ei hän anna minulle koskaan rahaa, mutta arvokkaita lahjoja kyllä sitä enemmän.

■ Tohtorinna eli nykysuomeksi lääkärinrouva H. astui elämääni kolmannen ilmoitukseni jälkeen.

Se nainen on todellinen eläin, seksipeto, kyltymätön naaras, jossa on nähdäkseni aimo annos nymfomaania.

Olen aikanaan hänen miehensä kollega... Aika naurettavaa, että lääkäri rahoittaa tulevan lääkärin opintoja. Tämä rouva nimittäin maksaa palveluksistani parhaan päälle.

Ja minä puolestani voin sanoa, että se nainen imee minusta mehuja koko rahan edestä. Tapaamme miltei joka viikko — ilta-aikaan ennen kello kahdeksaa. Hänen miehensä on silloin hoitamassa yksityisvastaanottoaan ja lapsensa hän lähettää tapaamistemme ajaksi joko ratsastustunnille tai elokuviin. Hän on toimissaan suorasukainen, tunteetonkin. Ihminen, joka vain haluaa tyydyttää itsensä ja sen jälkeen työntää tyydyttäjänsä vaatteet kainalossa takaovesta pihalle.

Aina hänen luonaan käytyäni makaan päivän, joskus kaksikin keräten voimia ja odottaen, että fritsut häviäisivät iholtani...

■ Suomessa on kaikenlaisia ruikuttajia ja tiedostajia, jotka apaattisuudestaan ja tyytymättömyydestään jäävät vaille suuriakin mahdollisuuksia. Muistakaa heitä, kun yritätte hengessänne moittia Hannua. Hänhän on ainakin omatoiminen eikä mikään kunnanelätti... □

Medisiinarin makeat päivät:

Tästä ilmoituksesta kotirouvat kuumenivat!

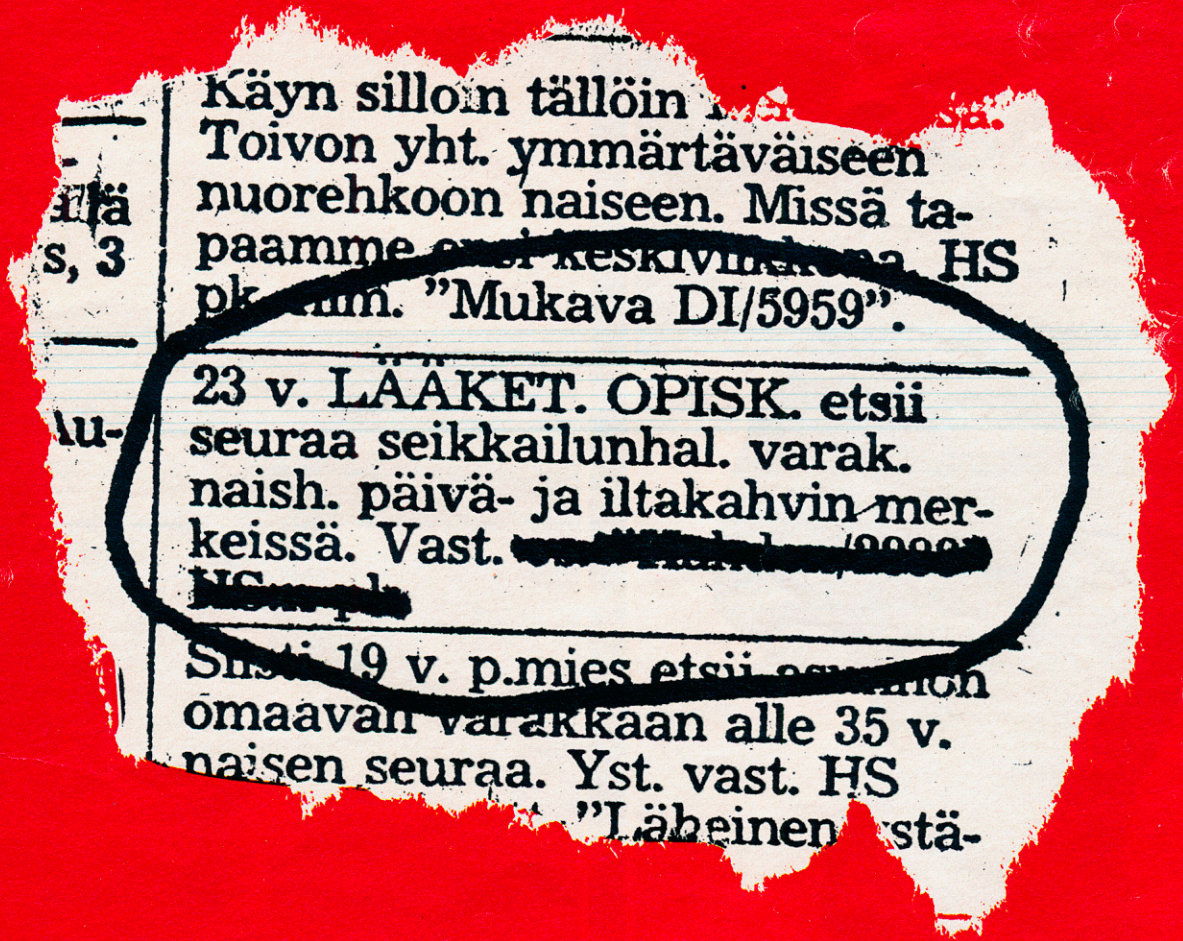

Käyn silloin tällöin [illegible]
Toivon yht. ymmärtäväiseen
nuorehkoon naiseen. Missä ta-
paamme [illegible] HS
pk. [illegible]. "Mukava DI/5959".

23 v. LÄÄKET. OPISK. etsii
seuraa seikkailunhal. varak.
naish. päivä- ja iltakahvin mer-
keissä. Vast. [redacted]

[illegible] 19 v. p.mies etsii [illegible]
omaavan varakkaan alle 35 v.
naisen seuraa. Yst. vast. HS
[illegible] "Läheinen [illegible]stä-

TEKSTI RISTO LAMPI

Hauska kolmiodraama vuodelta 1968:

MIKSI DANNY MASENTUI ?

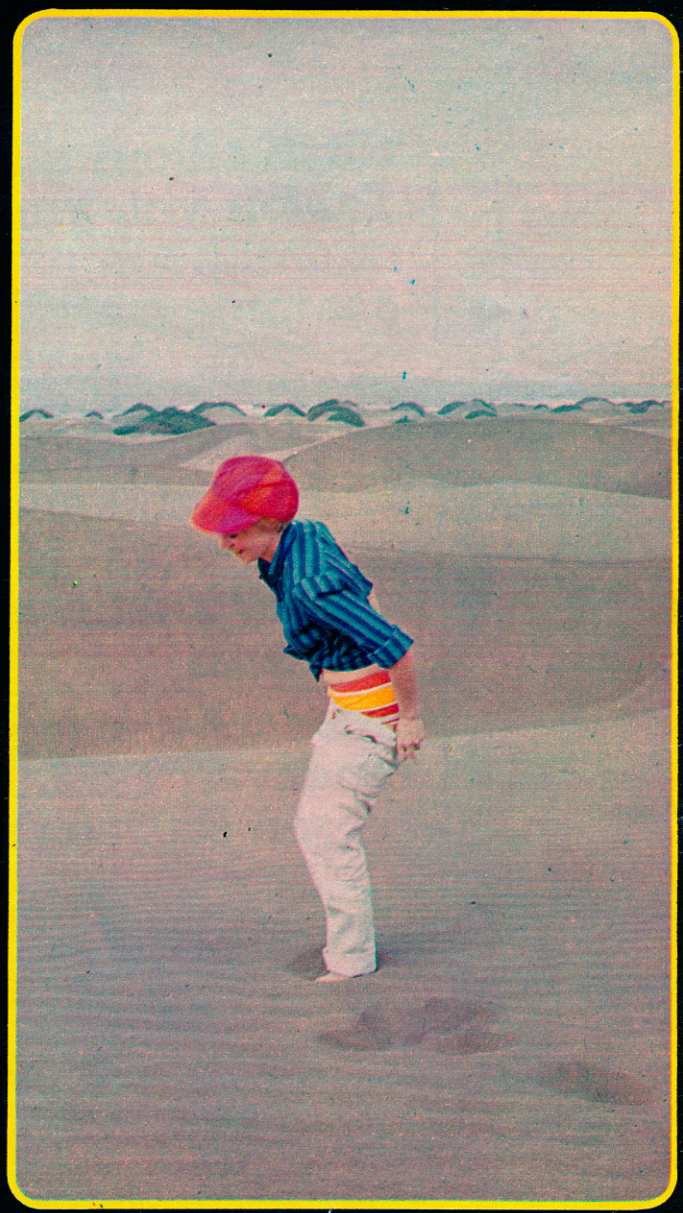

■■ Oi niitä aikoja! Danny, Katri-Helena ja Robin lomalla Kanarialla. Danny ja Katri-Helena seurustelivat keskenään, ja romanssi kävi kuumana. Entä Robin?

■■ Tässä kolme kuvaa: ensimmäisessä Robin avaa vetoketjuaan, toisessa Katri-Helena riisuu pöksyjään – ja kolmannessa Robin ja Katri kirmaavat Dannyn luokse, joka istuu hiekalla masentuneena pää painuksissa!

■■ Raton huumori on hauskaa!

KUVAT OLAVI KASKISUO

Mies kuvassamme kävelee päivittäin Tukholman eteläisillä laitakaduilla:

HÄN TIETÄÄ NATSIEN AARTEEN KÄTKÖPAIKAN!

Hän tietää, mihin natsit kätkivät suuren kulta-aarteensa Alpeilla! Aarteeseen kuuluu mm. murhattujen juutalaisten sulatettuja kultahampaita. Aarre on miljoonien arvoinen!

RATTO-SPECIAL:
PER-ERIC GUSTAVSSON
CLAS GÖRAN CARLSSON

SOTILAAT, JOTKA AVUSTIVAT AARTEEN KÄTKEMISESSÄ AMMUTTIIN!

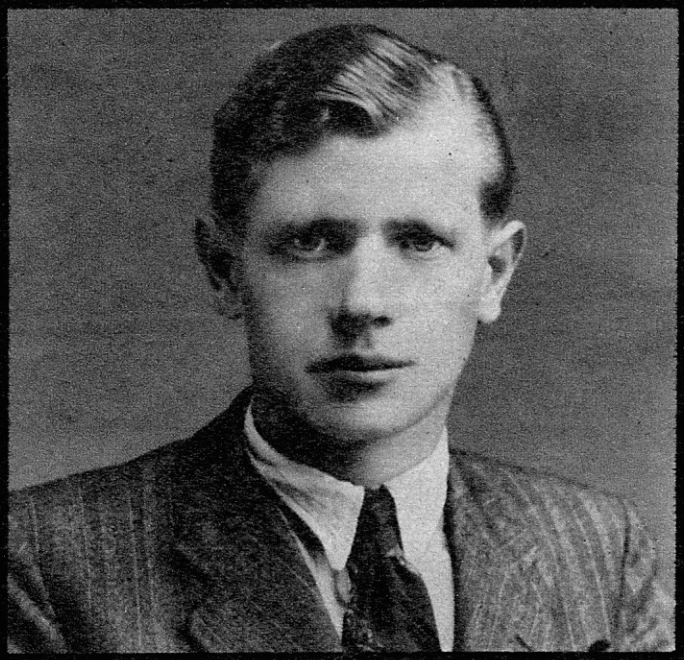

Ludwig Huber johti aarteen kätkemistä. Hän kuoli 1949.

■■ Pieni Hinterseen kylä on Itävallan Tuppukylä — maailman ääri. Sinne päättyy yleinen tie. Vain kapeat polut johtavat sieltä eteenpäin kohti vuorenhuippuja.

Jossakin siellä usvaisilla ja metsäisillä alppirinteillä on sodan aikainen kulta-aarre.

1945 sen arvo oli 40 miljoonaa reichsmarkkaa.

Ainoa kätköpaikan tarkalleen tiennyt henkilö, Ludwig Huber, kuoli vuonna 1949. Murhattiin. Mutta hänen veljensä elää ja asuu Tukholmassa. Ludwig kertoi veljelleen suunnilleen, missä aarre on. Se on enemmän kuin hän kertoi amerikkalaisille. Kidutuksesta huolimatta CIA ei saanut selville aarteen sijaintia.

■ Mutta veli ei tahdo olla kullan kanssa missään tekemisissä. Hän sanoo, että siinä on kirous. Onhan osa siitä ryöstetty italialaisista kirkoista, ja mukana on myös keskitysleireiltä tuotua hammaskultaa.

Ei, veli ei halua luotia päähänsä. Oikeastaan hän ei lainkaan aikonut kertoa aarteesta soittaessaan meille. Hän halusi kertoa elämästään, muistoistaan sodanjälkeisinä aikoina jännityksentäyteisillä Baijerin ja Itävallan rajaseuduilla missä rajajoki Inn erotti idän lännestä...

Helmikuussa 1945 Saksan sortuminen oli lähellä. Berliinissä ymmärrettiin peli pelatuksi, ja vain Hitler itse kieltäytyi tajuamasta totuutta. Uskollisten parvi hänen ympärillään hupeni. Eräs Berliinin jättäneistä oli tiede- ja opetusministeri Bernhard Rust. Hän oli ollut Hitlerin hallituksessa vuodesta 1934.

Rust käski uskollisen autonkuljettajansa Ludwig Huberin hankkia kaksi 5 tonnin kuorma-autoa. Niihin lastattiin kalleuksia, arvokkaita maalauksia, kultaa, hopeaa ja jalokiviä ryöstetyistä Italian kirkoista sekä keskitysleireistä peräisin olevaa sulatettua hammaskultaa.

Etelä-Saksassa ja Itävallassa alkoi olla kevät. Bernhard Rust lähti linnaansa Leopoldsgrundiin Salzburgin lähelle, ja Huber sai käskyn kätkeä aarteen.

Yhdessä Rustin toisen miehen, Walterin kanssa he ajoivat vaatimattomampia kalleuksia sisältävät kuormat suolakaivoksiin Halleinissa, Salzburgin lähellä. He kätkivät aarteen hylättyihin käytäviin ja räjäyttivät ne umpeen.

Heidän palattuaan Rust vei Huberin erilleen ja sanoi:

— En luota Walteriin. Vain sinä saat tietää, mihin kalleimmat tavarat kätketään. Etsi varma paikka. Ota mukaasi Walter ja tusinan verran sotilaita. Et saa antaa Walterin tulla perille saakka kätköpaikkaan. Ja miehet, jotka kätkevät aarteen, ammutaan jälkeenpäin.

— En minä halua ampua heitä, Ludwig vastusteli.

— Siksipä Walter yleensä tuleekin mukaan. Hän johtaa teloitusryhmää, ministeri Rust rauhoitti.

Ludwig Huber kalautti kantapäänsä yhteen.

— Eräs seikka vielä, Rust sanoi. — Minäkään en halua tietää, mihin aarre kätketään. Kenties voimme muutaman vuoden, ehkä kymmenen vuoden kuluttua tavata jälleen ja ottaa selkoa siitä. Riippuu siitä, miten amerikkalaiset kohtelevat minua. Joka tapauksessa sinun pitää selviytyä, ja jos minä kuolen, aarre on sinun kiitokseksi pitkästä ja uskollisesta palveluksestasi isänmaan hyväksi.

■ Kulta oli pakattu kiinni juotettuihin metallilaatikkoihin. Kultaa kuljettavia kuorma-autoja seurasi 20 miehen osasto Walterin johdolla. Autot lähtivät Salzburgista kohti Bad Ischliä.

Ajettuaan 16 km he poikkesivat pienemmälle tielle oikealle ja alkoivat nousta kohti vuoria. He sivuuttivat hämärissä useita pikku kyliä sekä Hinterseen järven.

Oli melkein pimeä, kun autot pysähtyivät kirkon luo lähelle Hinterseen majataloa. Walter ja kuusi sotilasta jäivät siihen, ja kuorma-autot jatkoivat kapeaa tietä erästä vuorenhuippua kohti.

Lumi oli sulanut tieltä, mutta metsässä oli yhä kinoksia. Alpeilla sulanut lumi kohisi

Hinterseen kylä ja majatalo, jossa teloitusryhmä odotti aarteen kätkeneitä sotilaita. Kukaan ei saanut jäädä eloon.

vuolaina puroina tien varrella.

Muutaman kilometrin päässä — tarkkaa matkaa ei tiedetä — Ludwig pysäytti ensimmäisen auton. Tien vierellä oli kolme kuusta säännöllisessä ryhmässä, ja alapuolella kuohui puro. Aivan yläpuolella oli korkea vesiputous. Vesi oli vuosisatojen varrella kovertanut hiidenkirnuja kalliioon. Yhteen sellaiseen vinssattiin kultalaatikot voimakkaan valonheittäjän loisteessa.

Kaikki tapahtui neljännestunnissa. Sitten tienoota vavahdutti valtava räjähdys. Kolme laatikollista dynamiittia oli laukaistu putouksen yläpuolella, ja viisi tonnia kiveä oli sortunut hiidenkirnun ja kullan päälle. Autot kääntyivät ja palasivat Hinterseehen. Walter ja ne kuusi aseistettua sotilasta hyppäsivät autoon. Jonkin matkan päässä pysähdyttiin, 14 aseetonta sotilasta ajettiin ulos ja ammuttiin.

■ Sota päättyi, ja jäljellä olevat Hitlerin hallituksen jäsenet pidätettiin. Ministeri Rust vältti sen kohtalon tekemällä itsemurhan 62 vuoden ikäisenä.

Ludwigin veli asui kotikaupungissaan Braunaussa Itävallassa. Ludwig asettui Baijeriin. Hän oli vakaumuksellinen natsi eikä sietänyt veljeään, joka oli aseistakieltäytyjä.

"Sinut nitistetään ensimmäisenä, kunhan olemme voittaneet sodan", hän uhkasi vimmoissaan veljeään eräässä kirjeessä 1943.

Yhdessä erään ystävänsä kanssa Ludwig perusti pienen teollisuusyrityksen. Hän valmisti pajukoreja ja sai yksinoikeuden kaikkiin Innin rannoilla kasvaviin pajuihin.

Sodan jälkeen Ludwigin viha veljeä kohtaan lauhtui, ja hän mainitsi ohimennen kätkemästään aarteesta. Hän kertoi, että amerikkalaiset olivat kuulustelleet häntä ja Walteria, ja heitä oli kidutettu, jotta he olisivat kertoneet, mihin natsien aarre oli kätketty.

■ Walter oli paljastanut kaksi kätköä suolakaivoksissa, mutta ei uskaltanut hiiskua mitään kultakätköstä, koska oli vastuussa niiden 14 sotilaan ampumisesta. Eikä Ludwig tietenkään puhunut mitään.

— Mikset kerro amerikkalaisille, missä aarre on? veli kysyi.

— Ei, Ludwig vastasi, — olen omistanut natsismille koko elämäni. Olen tosin menettänyt kaiken, mutta en voi paljastaa, missä aarre on.

1948 reichsmarkka vaihtui D-markaksi, ja pienyrittäjille tuli ankeat ajat. Ludwigille tuotti vaikeutta palkkarahojen haaliminen 45 työntekijälleen, ja hän tuli viimein epätoivoiseksi.

Joulukuun 11. ja 12. päivien välisenä yönä Ludwig tuli erään ystävänsä kanssa veljen luo, joka asui Itävallassa. He olivat tulleet luvatta veneellä Innin ja rajan yli.

— Miksi hitossa sinä näin teet? veli ihmetteli. — Onhan sinulla passi, voisit tulla ihan laillisestikin.

— Meillä on asioita. Haemme eräitä tavaroita, jotka myymme, jotta saamme firman asiat reilaan, Ludwig selitti. — Onko sinulla reppua lainata?

Veli luuli ensin heidän aikovan noutaa kultaa, mutta niin asia ei ollut. Se oli liian kaukana Itävallassa. Sen sijaan he noutaisivat neljä kultaista buddhankuvaa, joilla oli timantit silminä.

— Mutta se on vaarallista, veli varoitti. — Eikö olisi parempi pohtia tätä kaikessa rauhassa aamulla? Autan sinua laatimaan suunnitelman firman asioiden kohentamiseksi.

— Ei siinä ole mitään itua, Ludwig sanoi. — Saat kyllä reppusi takaisin sitten.

— Olkaa varovaisia, veli sanoi.

— Ei hätää, Ludwig vastasi hymyillen. — Minulla on pistooli turvanani.

— Varo tullimiehiä. Aseen hallussapidosta saa kymmenen vuotta kuritushuonetta, veli varoitti.

■ Hän näki silloin Ludwigin ja tämän ystävän viimeisen kerran. Tutkimuksissa todettiin, missä he olivat astuneet mai-

sivulle 53

Nyt muodissa:

YMPÄRILEIKKAUS JA KARVAHAITARIN KUTISTUS!

TEKSTI HEIKKI KUUSISTO

■■ Juutalaiset ovat aina olleet tunnettuja kolmesta asiasta: rahasta, taiteellisesta lahjakkuudesta ja rakkaudesta. Juutalaisen Henry Kissingerin, jonka lähes joka ilta näette teeveeuutisissa, kasvot eivät totisesti ole sellaiset, joiden luulisi houkuttelevan naisia.
■■ Mutta uskokaa pois, Henry-poika on aika pukki! Kansainväliset kuvatoimistot suorastaan syytävät kuvia upeista naisista hänen rinnallaan!
■■ Sanotaan että Henryn salaisuus on tyypillinen juutalainen ympärileikkaus. Ja tämä vaivaton leikkaus alkaa olla muotijuttu suuressa maailmassa!

■■ Huolimatta yleisestä luulosta ympärileikkaus ei ole mikään yksinomaan juutalaisten erioikeus. Monet Aasian ja Afrikan kansoista ovat kautta aikain harrastaneet ympärileikkausta. Se on ollut puberteetti-, eli sukukypsyyden saavuttamisjuhliin liittynyt toimenpide tai häänrituaalien aikana suoritettu.

Juutalaisten uskomuksiin Mooseksen mukaan liittyy suojautumista pahoja voimia vastaan (2 Moos. 4:24) tai uhri hedelmällisyyden vuoksi siitosvoiman lisäämiseksi (3 Moos. 19:23.).

Juutalaisten tunnusmerkiksi ympärileikkaus tuli vasta myöhemmin. Syynä ovat myös terveysasiat: kun esinahka leikataan pois ei sen alle kuumassa ilmastossa muodostu bakteereita. Yleensä leikkaus tehdään juutalaisten lakien mukaan kahdeksan päivää poikalapsen syntymän jälkeen. Ympärileikkauspakkoa ei kuitenkaan ehdottomana ole.

■ Miksi sitten ympärileikkauksen pyytäjiä on viime aikoina alkanut ilmestyä hienostolääkärien luokse? Ilmiö on jo nimittäin leviämässä Suomeenkin.

Selitys on yksinkertainen. Poikamiehet haluavat pitkittää yhdyntää, tehdä itsestään paremman rakastajan.

Juutalaisten maine naisten keskuudessa on levinnyt räjähdysmäisesti. Onhan selvää, että kun mies laukeaa heti ja kyllästyy eikä nainen ole vielä saanut orgasmia on asia pahasti vinossa. Monta kertaa ei enää siinä sängyssä käydä, johon ei ole tuotu tyydytystä.

Ongelma on ollut paha juuri poikamiehillä, ja varsinkin ns. menevillä miehillä. Töitä on paljon eikä aina ehdi käydä naisissa. Ja kun viikonloppuna on aikaa, niin silloin lentää sperma tsuit tsait sukkelaan. Apu on saatava jostain. Ja kas kummaa, joku keksi ympärileikkauksen ja nyt se on tosiaan IN.

■ Ympärileikkaus on varsin vaivaton toimenpide, eikä se vaadi kuin kliinisen toimenpiteen. Kalu paketissa pari päivää ja sitten voikin lähteä testimatkalle. Suomen kieleenkin on jo pinttynyt sanonta SILOKULLI näistä uudemman ajan seksuaalielostelijoista. Saa nähdä, koska itse kukin alkaa seurapiiripalstoilla kehuskella tavarallaan ja mitkä lääkärit muodostuvat esinahkaeksperteiksi.

Jo nyt liikkuu huhuja ilmassa. Eräät nuoret mannekiinit ja näyttelijät ovat edelläkävijöitä ja ''kosketus naiseen on aivan uusi'', kuten asia näissä piireissä ilmaistaan. Huhut uutuuden maineesta homomarkkinoilla liikkuvat myös.

■ Naisten vastine on ikääntyneempien taholla ''karvahaitarin kutistus'', kuten asia proosallisesti ilmaistaan. Eräät keski-iän saavuttaneet naiset, jotka ovat kokeneet kasvoleikkauksia yms. ovat myös antaneet hiukan kaventaa alhaalta. Toimenpide on aivan normaali ''tikkaus'' jolloin emätin pienenee ja tiukkenee, vaikka sitä kiinteyttävät lihakset olisivatkin väsyneitä. Sama operaatio tehdään usein naisille, silloin kun väliliha on revennyt synnytyksessä, ja aukko täytyy ommella uudestaan alkuperäiseen kokoon.

Tässäkään ei ole kysymys mistään epäluonnollisesta tai omituisesta, parannellaanpa vain pikkuisen luojan kätten töitä. Ja varmasti vanhentuneelta partneriltakin onnistuu paremmin, jos vertaa yhdyntää entiseen ''ranskanleivän työntämiseen porttikongiin''.

■ Niin, lääkärit pystyvät nykypäivinä melkein mihin vain. Turha mennä psykiatrille, jos vaimo ei saa tyydytystä sen takia, että mies on liian nopea. Ympärileikkaus voi auttaa, koska se osittain turruttaa miestä. Ja puolestaan jos vanhemmalla iällä on vaikeata, niin kutistus auttaa monen miehen tyydyttämiseen paremmin kuin ennen □

Muistatko Irwin, mitä kerroit Raton toimittajalle kerran Tukholmassa?

Hyvä huuli vai nerokas veronkiertokeino:

IRWININ OMA MAA- IRWINLAND!

TEKSTI HEIKKI KUUSISTO KUVAT LEHTIKUVA OY JA OLAVI KASKISUO.

■■ Ystävämme kansantaiteilija Irwin on löytänyt kaukaa mereltä lohduttoman, yksinäisen kallionpalasen, pienen meren tyrskyissä uivan luodon.

■■ Ilmeisesti sitä ei omista kukaan!

Onko mahdollista, että Irwin voisi julistaa tämän peruskallion palasen omaksi tasavallaksi – IRWINLANDIKSI? Tämä on kysymys, jota huippujuristit ovat pohtineet pitkään. Huhutaan 1 000 taalan palkkiosta (n. 4 000 Smk), jonka Irwin maksaisi heti sille, joka ratkaisee kysymyksen!

■■ Voisiko itsenäisyysjulistuksen antaa, valloittaisiko Suomi Matti Kurjen avulla luodon takaisin? Vai syntyisikö asiasta kansainvälinen selkkaus, mukana mielenosoitukset, YK ja kansainvälinen pakolaisasiain komissio? Joka tapauksessa Suomi ei varmasti myöntäisi viisumia IRWINLANDIN ainoalle asukille, Antti Hammarbergille!

■■ Raton lakimiehet ovat suhtautuneet Irwinin ajatukseen epäillen, lupaavasta palkkiohuhusta huolimatta. Irwin on diplomaattisesti vielä hiljaa rahasta. Sillä veroistahan tässä on loppujen lopuksi kysymys. Tietääkö kukaan asiaa vai kaatuuko Irwinin unelma? Ratto seuraa asiaa mielenkiinnolla . . .

Muona loppui kolme viikkoa sen jälkeen, kun kone oli syöksynyt korpeen. Ilman ruokaa hän kuolisi. Veitsi kädessään hän laahautui kuolleiden kumppaneidensa luo ...

Hän söi kuolleiden kumppaneidensa lihaa!

Tilanne oli epätoivoinen. Kaksi matkustajaa oli kuollut kohta koneen pudottua. Kolmas, 14-vuotias eskimopoika, kuolisi kohta. Sitten hän olisi yksin, loukkaantuneena, lumen ja pakkasen armoilla ... Ainoana lehtenä Suomessa kerromme koko tarinan erämaalentäjästä, joka söi ihmislihaa!

Judith Hill oli englantilainen sairaanhoitaja, jonka kuolleesta ruumiista Marten Hartwell joutui paloittelemaan lihakimpaleita.

■■ Teltan ulkopuolelta kuuluva ääni muistutti kettujen haukahtelua. Hän ajatteli, että eläimet alkaisivat nyt jyrsiä vainajien ruumiita. Niin ei saanut tapahtua, ja huolimatta loukkaantuneesta säärestään ja verisistä jaloistaan hän tarttui keppiin ja ryömi ulos päättäen vakaasti surmata eläimet.

Juuri, kun hän pisti päänsä ulos, Kanadan ilmavoimien Hercules pyyhälsi ylitse. 32 vuorokauden kuluttua hänet oli vihdoinkin löydetty!

Marten Hartwell oli monta kertaa miettinyt, miten kertoisi tekonsa pelastajilleen. Joskus hän haaveili, että hänen murtunut säärensä paranisi niin hyvin, että hän voisi lähteä nilkuttamaan etelään. Silloin hän ottaisi mukaansa muovisäkin kauheine sisältöineen, jonka heittelisi pois vähin erin. Silloin pelastajat eivät saisi tietää, mitä hän oli tehnyt. Mutta luu oli jäänyt vinoon, sääri oli väärä kuin banaani, eikä hänellä ollut enää voimia ryömiäkään kuin pari metriä kerrallaan.

Hän laahautui kannon luo, istuutui ja huitoi soihdulla puristaen pientä hätälähetintä, joka viimein pelasti hänet. Nyt yläpuolella oli oikea lentosirkus — kaksi Herculesta, yksi Argus ja yksi Twin Otter. Koneet alkoivat pudottaa hätämuonaa laskuvarjoilla. Hänen onnistui saada käsiinsä laatikko, jonka hän murti auki ja löysi tölkin päärynöitä, jotka ahmi heti. Kaksi punaista lippua oli iskeytynyt lumeen 40 metrin päähän Beechcraftin hylystä. Lentäjät olivat ammattimiehiä!

■ Toisen Hercules-koneen oviaukossa seisoi Harvey Copeland valmistautuen 540. laskuvarjohyppyynsä. Hän erotti alhaalla lumessa suuren mustan V:n ja arveli sen kärjen osoittavan suojapaikkaan, jossa eloonjääneet olivat.

Oli löydetty paikka, johon hän voisi toverinsa Al Williamsin kanssa hypätä. Se oli 30 metrin levyinen aukio, jolle oli osuttava täsmälleen, jotta ei ruhjoutuisi puihin.

Varsin monet kilpailivat kunniasta päästä ensimmäisenä paikalle Kanadan historian suurimman pelastusetsinnän jälkeen. Khakinvärinen Voyageur-helikopteri oli eronnut muista koneista ja nostatti nyt pienen lumimyrskyn etsiessään laskeutumispaikkaa. Sen siirtyessä loitommalle Hartwell kuuli laskuvarjolla hypänneiden miesten raskaan huohotuksen. Hän huuteli heille peläten heidän eksyvän syvissä nietoksissa. Copelandin käsityksen mukaan eräs helikopterin miehistä ehti ensimmäisenä Hartwellin luo, mutta asianomainen itse väittää, että Hartwellin kanssa vaihtoi ensimmäiset sanat Copeland. Hartwell ei kyennyt nousemaan. Hän istui voipuneena tuolissa, jonka eskimopoika oli kiskonut hylystä häntä varten.

Pelastajien tullessa Hartwell sanoi jotakin hyvin omituista:

— Tervetuloa ihmissyöjien leiriin!

Copeland vilkaisi ympärilleen. Hän näki kuolleiden ihmisten jäännöksiä. Hän nielaisi. Mutta hänen äänensä oli reipas hänen sanoessaan Hartwellille:

— Olkaa huoletta. On tällaista sattunut ennenkin.

■ Kesällä 1941 pienessä Itä-Preussin kaupungissa, Allensteinissa, asui Leopold Herrmann -niminen 15-vuotias koulupoika. Hän oli maalaistalon poika ja opiskeli vastahakoisesti kreikkaa ja latinaa katolisessa koulussaan. Lentäminen kiinnosti häntä yli kaiken. Hän oli jo ryhtynyt ottamaan purjelennon tunteja Hitler-Jugendissa. Hänen päämääränään oli päästä hävittäjälentäjäksi Luftwaffeen.

Eräänä päivänä Allensteiniin saapui pitkä tavarajuna. Se oli ahdettu täyteen venäläisiä sotavankeja, joita kaupungin väki näki nyt ensimmäisen kerran. Myös Leopold oli asemalla katsomassa. Katsojien ohi laahusti loputon ja lohduton jono riutuneita hahmoja ruskeissa univormuissa. Äkkiä kajahti huuto. Saksalaiset upseerit osoittelivat erääseen vaunuun. Ovia koetettiin sulkea. Sisällä oli jotakin, mikä ei sopinut ainakaan naisten ja lasten nähtäväksi. **Nälkiintyneet venäläiset olivat osaksi syöneet kaksi toveriaan, jotka olivat menehtyneet hirvittävän matkan aikana!**

Samana iltana Leopold keskusteli ihmissyönnistä isänsä kanssa kotitilallaan Allensteinin ulkopuolella. Talo oli ollut suvun hallussa aina 1200-luvulta asti. Isäntä Herrmann oli ryhdikäs ja käytännöllinen mies, joka oli taistellut tykistön luutnanttina ensimmäisessä maailmansodassa Verdunin luona. Hän tuumi, että venäläiset olivat tietysti nälissään. Kyllin nälkäinen ihminen voi kyllä syödä ihmislihaa. Ne saksalaiset, jotka katsoivat sellaisen todistavan venäläisten "ali-ihmisyyttä", olivat väärässä. Kuka tahansa saattoi tehdä sellaista kyllin vaikeissa oloissa!

Leopold ei koskaan unohtaisi isänsä sanoja ...

Lopulta he söivät kynttilöitä -ne maistuivat hyviltä!

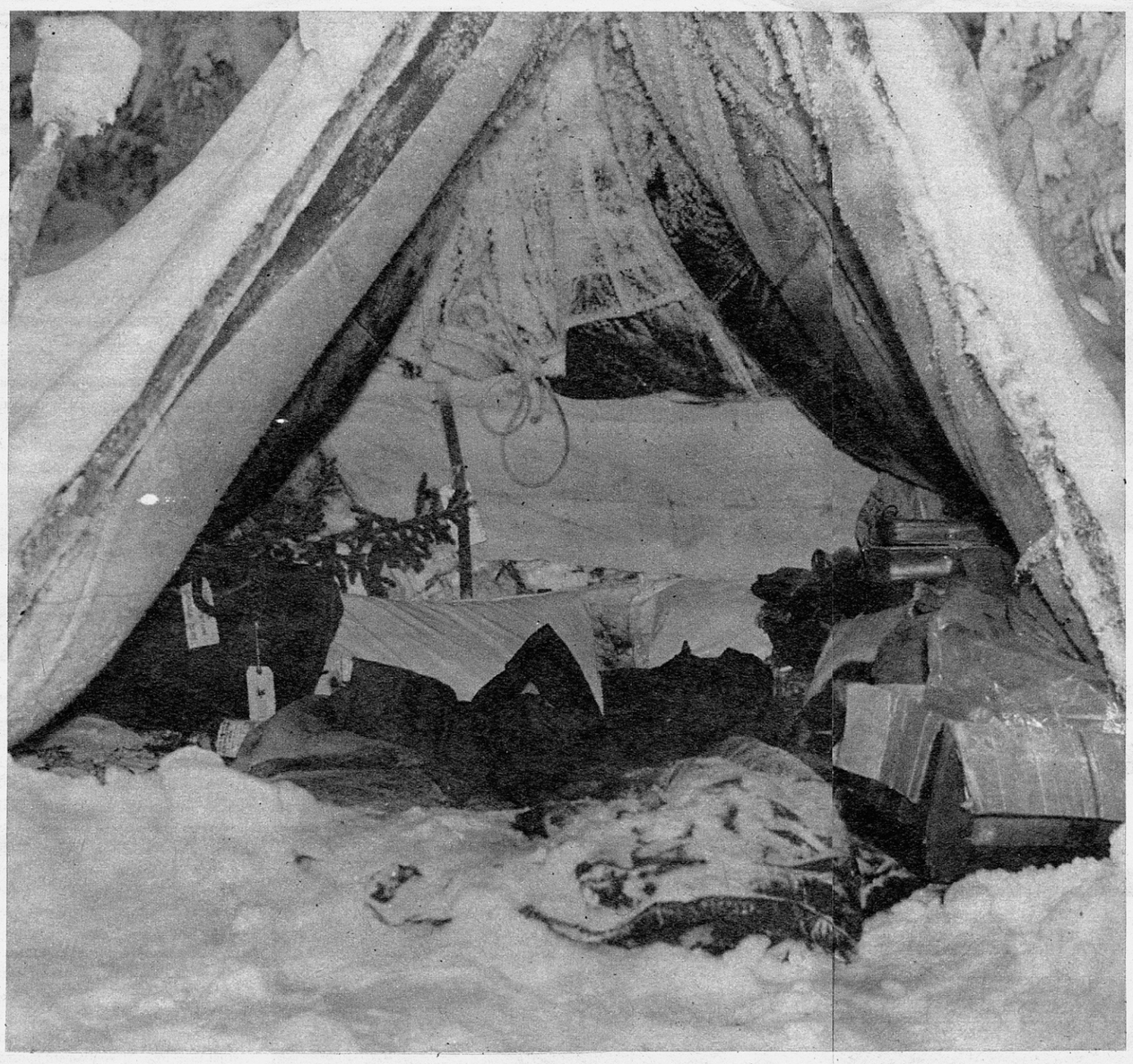

Tässä alkeellisessa teltassa Marten Hartwell virui päivästä toiseen jalka murtuneena. Pakkasen johdosta hän ei tuntenut kipua, mutta ei myöskään voinut kävellä.

■ Vuodet vierivät, ja koulupojasta tuli aikanaan korpraali Leopold Herrmann, lennonopettaja. Huhtikuun 26. päivänä 1945 hän suoritti viimeisen lentonsa Luftwaffessa. Tuona päivänä hän laskeutui Ingolstandtin kentälle lähdettyään Leipzigistä ja lennettyään matalalla välttääkseen liittoutuneiden hävittäjät. Lähtiessä Leopoldilla oli ollut neljätoista toveria. Kaikki lensivät Arado-koneilla. Vain seitsemän pääsi perille Ingolstadtiin.

Leopoldin seuraavaan lentoon kuluisi 13 vuotta. Sodan jälkeen Neuvostoliitto ja Puola jakoivat keskenään Itä-Preussin, ja perheen kotitalo jäi Puolan alueelle. Leopold elätti itsensä sekalaisilla töillä. 1946 hän jonkin aikaa salakuljetti kalaa Itä-Saksaan, ja venäläiset vartiosotilaat ampuivat usein häntä kohti. Hän oli maatyöläisenä ja kaivosmiehenä, kasvatti sikoja mustaan pörssiin ja valmisti jalkineita polkupyöränkumeista ja pahvista. Viimein hän päätyi taksinkuljettajaksi brittiläisellä vyöhykkeellä olevaan Kölniin. Mutta kaiken aikaa hän haaveili lentämisestä.

■ Vanhan Butzweiler Hofin kansainvälisen lentokentän NATO-tukikohta oli vain kolmen kilometrin päässä hänen asunnoltaan, ja hän katseli kateissaan brittien uusien Vampire-hävittäjien lentoa. Hän oli nyt perheenpää. 1948 hän oli mennyt naimisiin Emmyn kanssa, joka oli työnjohtaja. Heidän Peter-poikansa syntyi neljä vuotta myöhemmin. Vasta 1955 Länsi-Saksa sai taas perustaa omat ilmavoimat, ja kolme vuotta myöhemmin Leopold sai tilaisuuden taas lentää. Neljä kuukautta sen jälkeen, kun oli saanut yksityislentoluvan, hän jätti taksikuskin homman ja siirtyi erään rikkaan liikemiehen ”lentokuskiksi”. Kun liikemies myi lentokoneensa, Leopold siirtyi vakuutusalalle, jota työtä inhosi.

Joskus hän haaveili Kanadasta. Hän arveli sen maan muistuttavan hänen itäpreussilaista kotiseutuaan. Hän tiesi, että koskemattomalla luoteisalueella oli hyviä mahdollisuuksia lentäjille. Hudson Bayn eri asemien välillä lennätettiin liikemiehiä ja kaivosväkeä, ja lentäjät hankkivat hyvin.

1967 Leopold Herrmann saapui Quebeciin hollantilaisella laivalla. Hän oli nyt 43-vuotias. Pian hänen saavuttuaan Kanadaan hänen vaimonsa kirjoitti haluavansa eron. Kaikki siteet entiseen olivat poikki. Leopold voi aloittaa elämänsä uudestaan!

Hän sai työtä Mount Hopen lentokentällä Ontariossa. Vapaa-aikoinaan hän opiskeli matkustajakoneen ohjaajaksi ja suoritti tutkinnon loistavasti. Joitakin päiviä 44. syntymäpäivänsä jälkeen hän aloitti ensimmäisessä lentäjän toimessaan. Hän lennätti geologeja pienellä Cessna 180:lla. Se oli aika hyvä saavutus keski-ikäiselle miehelle vieraassa maassa. Hän tunsi itsensä vallan uudestisyntyneeksi ja muutti osittain sen vuoksi nimensäkin Marten Hartwelliksi. Samalla hänestä tuli kasvissyöjä.

— Minusta on tullut uusi mies, ja siksi haluan elääkin toisin kuin ennen, hän selitti.

■ Seuraavien kolmen vuoden aikana Hartwellista tuli kokenut ”bush-pilot”. Hän ajeli Volkswagenilla ympäri luoteisterritoriota ja teki lentohommia aina niitä löytäessään. Eräällä lentokeikallaan hän tuli Yellowknifen kultakaivoskaupunkiin Suuren Orjajärven pohjoisrannalla. Hän tapasi Susan Haleyn, 22-vuotiaan opiskelijatytön. He alkoivat elää yhdessä Fort Normanissa, noin 250 asukkaan erämaakylässä, jonka väestöstä enin osa oli intiaani-turkismetsästäjiä. Marten lensi Canadian Wild Life Servicen laskuun, järjestön, joka kartoitti Kanadan villipeurojen vaelluksia.

Mutta toukokuussa 1972 pari oli taas Yellowknifessa, jossa Marten työskenteli Getaway Aviationin, melko suuren charterlentoyhtiön palveluksessa. Palkka ei ollut vakio, hän ansaitsi 700 ja 1 700 dollarin välillä kuussa. Kesäisin hän rakensi polttoainevarastoa helikoptereille ja toimi kartoitustehtävissä.

Syyskuussa hän saapui Hottah Lake -nimiseen paikkaan. Sukeltajaryhmä oli etsimässä jään läpi järveen pudonnutta hopealastia. Järveltä Marten voi nähdä metsämaastoa aina 20 km laajuudelta. Se ei tehnyt häneen mainittavaa vaikutusta . . .

■ Heti nousun jälkeen englantilainen sairaanhoitajatar avasi termospullon, jossa oli kahvia, sekä pussin leivonnaisia. Marten kiitti, mutta keskustelu ei käynyt laatuun kaksimoottorisen Beechcraftin melussa. Ja hoitajatar menikin pian koneen takaosaan katsomaan potilaitaan.

Heitä oli kaksi: 14-vuotias eskimopoika David Kootuk, jolla oli vatsavaivoja, ja hänen tätinsä, rouva Neeme Nullaiyok, joka oli kahdeksannella kuukaudella raskaana ja oli tuotu koneeseen paareilla. Hänen tilaansa pidettiin kriittisenä.

Sairaanhoitajattaret ovat usein voimakastahtoisia, Marten tuumi. Eräs toinen hoitajatar oli suostutellut hänet ottamaan potilaat koneeseen. Hän oli laskeutunut Cambridge Bayhin kehnon sään vuoksi. Nyt hän oli matkallaan takaisin Yellowknifeen. Westernsin reittikonetta ei uskallettu odottaa, hoitajatar oli selittänyt ja järjestänyt potilaat sen sijaan Hartwellin mukaan.

He olivat jättäneet taakseen tundran ja ylittäneet puurajan. Kompassineula kieppui hurjasti, he olivat magneettisen häiriöalueen kohdalla. Hartwell suunnisti radiokompassin ja gyron avulla. Hän joutui luottamaan etupäässä jälkimmäiseen, koska staattiset häiriöt estivät häntä saamasta radiosuuntimaa Contwyto Lakeen ja Yellowknifeen. Se teki hänet levottomaksi. Gyrossa on omat yksilölliset virhetekijänsä. Ellei tunne kutakin laitetta tarkoin, voi suunnistaa harhaan. Beechcraftin laite oli uusi, eikä Hartwell ollut selvillä sen eksymästä. Hoitajatar asettui nyt hänen vierelleen ja nukahti pian. Hartwell ei edes pannut merkille hänen kasvojaan — ja oli siitä iloinen myöhemmin.

Tyttö oli 27-vuotias ja oli työskennellyt eskimoiden parissa kaksi vuotta. Kanadan terveysministeriö palkkaa mielellään juuri brittiläisiä hoitajattaria, koska heillä on kätilön pätevyys.

Hartwell siirtyi nyt 800 metrin korkeuteen päästäkseen eroon häiriöistä ja saadakseen radiosuuntiman. Se onnistuikin. Vähentäessään nopeasti korkeutta hän kuuli Whisky-Yankeen tunnusmerkin Wrigleyn asemalta. Morsemerkin selvyys ihmetytti häntä. Ei kai hän voinut olla Wrigleyn lähellä?

Hän päätti tarkistaa asian kartasta ja sytytti valon. Hänen katsoessaan karttaa Beechcraft osui puunlatvaan ja pyörähti selälleen. Tämä tapahtui klo 6.15 marraskuun 8. päivän aamuna, ja hän oli noin 281 km syrjässä luulemaltaan reitiltä.

■ Hän palasi verkkaan tajuihinsa. Kuin unessa hän kuuli ihmisten mutisevan sanoja, joita hän ei ymmärtänyt. Hän avasi silmänsä ja näki David Kootukin auttavan tätiään ulos koneesta ohjaamossa olevasta aukosta. Beechcraft lojui kyljellään ilman siipiä. Se oli luisunut tiheän männikön läpi. Hoitajatar makasi puoliksi ulos sinkoutuneena rungossa olevassa repeämässä. Marten ei kyennyt nousemaan. Hänen säärensä oli juuttunut hoitajattaren istuimen alle. David sanoi, että tyttö oli liian painava hänen nostettavakseen. Marten yllytti häntä yrittämään. Ikuisuudelta tuntuneen tuokion jälkeen hän oli vapaa. Silloin hän huomasi, että hänen säärensä olivat murtuneet. Hän konttasi ulos hylystä. Hän pelkäsi sen syttyvän tuleen. Hän raahasi hoitajattarenkin hiukan loitommalle.

Sitten hän istui lumessa. Oli tavattoman kylmä. Hän kuuli tytön hengittävän raskaasti. Tyttö oli loukannut pahasti päänsä, hyytynyttä verta oli joka paikassa. Marten ihmetteli, mihin eskimot olivat kadonneet. Hän istui lätäkössä eikä tiennyt, olisko se bensiiniä, pakkasnestettä vai jarrunestettä. Syövyttävää se oli, David joutui myöhemmin hoitamaan pahoja palovammoja hänen takamuksissaan.

David vei tätinsä noin 80 metrin päähän hylystä ja asetti hänet pitkälleen peitellen makuusäkillä. Sitten Marten ja poika raahasivat hoitajattaren pois happolätäköstä. Marten tutki tytön ja totesi silloin hengityksen lakanneeksi. Hoitajatar oli kuollut noin 10 minuuttia rysäyksen jälkeen.

Rouva Nulliayok kuoli pari tuntia myöhemmin. Ennen sitä hän puhui kiivaasti Davidille. Poika väitti myöhemmin, ettei ollut saanut selvää sanoista.

■ He ottivat esiin moottoreiden pressupeitteet, järjestivät makuusäkit ja koettivat nukkua hiukan. Makuusäkkejä oli viisi. Martenin säkki oli erityisen hieno, se olikin maksanut 100 dollaria.

Lunta oli lujasti, mutta kahtena ensimmäisenä yönä pakkasta ei ollut kovin paljon — ei yli 20 asteen. Sitten pyrytti 15 vuorokautta yhteen menoon, mutta pakkanen kiristyi siitä huolimatta.

Onneksi heillä oli hyvät vaatteet, etenkin Martenilla. Parka ja paksut alusvaatteet, turkisliivit, puserot, tuulihousut, suojapuku ja turkisvuoriset saappaat auttoivat pitämään vilun loitolla. Davidkaan ei ollut huonosti vaatetettu. Hän otti lisäksi

jatkuu sivulla 50

Raton kohutut hämähäkkisivut!

TÄMÄ ON NAISEN SALAINEN HAAVE!

■■ Naistenlehtien lempiaiheita on jo pitkään ollut sekarotuavioliittojen selostaminen.

Mahmud teki sitä ja tätä, Mgnobi tiskaa, vatkaa, paikkaa, ompelee. Eli ihmeellisiä ovat nuo mustat miehet, onnellisia olkoot heidän naaraansa.

Sana naaras lienee paras kuvaamaan sitä taustaa tai pehmeikköä, johon musta hohto uppoaa kuin lasersäde. Nainen ei todellakaan välitä ihonväristä tuon taivaallista vaan hän juoksee neekereiden perässä ennakkotietojensa vuoksi.

Se, pitävätkö ennakkotiedot paikkansa, riippuu itsekunkin neekeriuroon haaroista...

Laivojen, sittemmin lentokoneiden ja muiden kulkuneuvojen mukana on maahamme ja muihinkin maihin kantautunut valtaisia juttuja mustan miehen miehisyydestä ja kestävyydestä. Kun' neekeri tekee sen, hän tekee sitä vaikka miten kauan, kuin moottorisonni tai siemenlinko...

Mutta tekeekö?

Ainakaan tutkimukset eivät aseta häntä valkoisen miehen edelle näissä asioissa.

■ Ja sen naisten tunteman mielenkiinnon tiede selittää neekereiden alastonkulttuurilla. Lannevaate, lyhyt tai pitkä, on lähinnä vain viitteellinen ja jättää katsojan, varsinkin naiskatsojan mielikuvitukselle vapaat paanat. Koska tällainen pukeutuminen on yhä Afrikassa jokapäiväistä joillakin seuduin, ei kuva ole päässyt murenemaan. Hiestä kiiltävä, jäntevä neekeri on seksisymboleista niitä puhtaimpia.

Tämän kuvasarjan tytölle on käynyt paremmin kuin hyvin. Hän tietää varmasti nyt miltä *musta makia* maistuu. Sattuihan hänen vaolleen näitä ihmeellisyyksiä peräti kaksi kappaletta. □

■■ Miksi naiset juoksevat hulluina tummien tai mustien miesten perässä?
■■ Jos kysyt asiaa kokemuksia omaavalta naiselta, saat vastaukseksi jotakin hiihaata neekereiden ihmeellisyydestä ja eksoottisuudesta.
■■ Kuitenkaan eksoottisuudella ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Kysymys on jostakin SUURESTA ja ihmeellisestä . . .

RATON HÄMÄHÄKKISIVUT...

RATON HÄMÄHÄKKISIVUT...

TÄSSÄ FOLKKARISSA PALAA IHMINEN!

TEKSTI GUNNAR STALBRAND

Mietittävää myös suomalaisille:

Meillä Suomessa on kiistelty siitä, ovatko ne autot, joissa on bensiinisäiliö edessä, muita vaarallisempia. Ruotsissa asiaa on tutkittu perusteellisesti — ja tässä selostamme pari uutta sikäläistä kuolemantapausta.

■■ Kello oli joitakin minuutteja yli kahdeksan lokakuun 23. päivänä 1973, kun suuri kuorma-auto hiljensi vauhtiaan ottaakseen bensiiniä Sviestassa yhdeksän kilometriä Uppsalasta pohjoiseen. Ajaja vilkaisi ru[illegible]inimaisesti taustapei[illegible]n ennen siirtymis[illegible]än oikeanpuoleiselle [illegible]istalle, vilkaisi vas[illegible]an tulevan auton va[illegible]a ja valmistautui [illegible]äntymään huoltoa[illegible]man sisäänajotielle. [illegible]kkiä kohtaavan ajo[illegible]von valot heilahtivat. Oikealle, vasemmalle, ja taas oikealle. Henkilöauto oli joutunut luisuun ja paiskautui lujaa kuorma-autoa vasten.

Seuraavalla hetkellä molemmat ajoneuvot olivat liekeissä. Palokunta, ambulanssi ja poliisi ehtivät paikalle muutamassa minuutissa, mutta vaikka palo sammutettiin ripeästi, pelastusmiehet joutuivat irrottamaan henkilöauton ajajan paikalta vain hiiltyneen ruumiin sahoja ja kaasuliekkiä käyttäen.

VW TOIMI LIEKINHEITTIMENÄ!

■ Törmännyt henkilöauto oli Volkswagen 1600 TE, vuoden 1973 mallia. Aivan uusi auto, eräs niistä harvoista malleista Ruotsin markkinoilla, joissa vielä on bensiinitankki edessä. Ne muut ovat Skoda 110, Porsche, paitsi VW Porsche, jossa ajaja istuu bensiinitankin päällä, sekä kaikki muut VW-mallit, paitsi K 70 ja uusi Passat.

Onnettomuudessa VW pusertui kuorma-auton alle, keula rutistui, ja bensiinitankki repesi. Tarvittiin vain pieni kipinä sähköjärjestelmästä, joka on säiliön yläpuolella ohuen pahvilevyn takana, jotta herkästi syttyvä bensiini leimahti tuleen. Palo oli räjähdysmäinen. VW toimi liekinheittimenä palavan bensiinin ryöpsähtäessä etuistuimelle ja kuorma-autoon. Henkilöauton ajajalla ei ollut pienintäkään mahdollisuutta, mutta kuorma-auton kuljettaja ehti viime hetkellä ulos ohjaamostaan.

■ Kuuden aikaan illalla marraskuun 3. päivänä tapahtui toinen onnettomuus Uppsalan lähellä, ja taas paloi Volkswagen. Kolme nuorukaista ajoi tieltä ulos pienellä VW 1200:lla. Perässä ajanut autoilija ehti paikalle ja kiskoi heidät ulos sekuntia ennen kuin auto syttyi tuleen.

■ Kiistely bensiinitankista edessä alkoi jo 1967, jolloin dosentti Bengt Pontén, Uppsalan sairaalan plastiikkakirurgian ylilääkäri, reagoi siihen, että monet potilaat olivat saaneet vammansa auton syttyessä tuleen, ja tutki tapaukset. Kaikki olivat ajaneet Volkswagenia!

Suunnilleen samoihin aikoihin erään nuoren perheen VW 1200 joutui kolariin Uppsalan ulkopuolella. Edessä istunut äiti paloi kuoliaaksi. Isä sai pahoja palovammoja, mutta sai ulos lapset, 3-vuotiaan tytön ja 5-vuotiaan pojan. Kolme viikkoa myöhemmin tyttö menehtyi palovammoihinsa. Poika jäi eloon, mutta menetti molemmat jalkansa.

Dosentti Pontén oli vuorossa, kun ambulanssimiehet toivat perheen sairaalaan, ja muistaa yhä isän sanat, jotka saivat hänet aloittamaan ensimmäisen autopaloja koskevan tutkimuksen, mitä koskaan on tehty:

— Miksi helvetissä en ostanut Volvoa?

■ Tutkimus käsitti 91 sellaista tapausta, joissa tankista vuotanut bensiini on syttynyt. Siinä ilmeni, että kyseisistä autoista melkein puolet oli sellaisia, joissa bensiinisäiliö on edessä, vaikka näiden osuus Ruotsin autoliikenteessä oli vain yksi viidesosa. Mutta hälyttävin oli kuolemantapausten määrä. 49 onnettomuudessa, joissa bensiinisäiliö oli takana, sai surmansa neljä ihmistä. Etusäiliöisissä surmansa saaneita oli 30!

Ruotsin Volkswagen esitti vastalauseensa, mutta ei löytänyt tutkimuksesta mitään vikaa. Tulos oli, että kaikkien Ruotsissa myytävien Volkswageneiden säiliön lukko vaihdettiin. Mutta ei asiaa tutkittu ainoastaan Ruotsissa. Yhdysvaltain tunnetuin autokriitikko Ralph Nader testasi 1969 VW 1200:n ja julisti tähän testiin sekä Ruotsin tutkimukseen nojautuen:

Automerkki	Osuus palo-onnettomuuksista	Osuus taka-säiliöisistä
Volvo	31 %	32 %
Opel	17 %	17 %
Ford	11 %	13 %
Saab	6 %	13 %
Mercedes	4 %	5 %
Renault	9 %	3 %
BMC	2 %	3 %
Peugeot	2 %	3 %
Muut	18 %	11 %

— Kaikki Volkswagenit pitäisi kieltää. Se on vaarallisin auto, mitä on olemassa!

Ruotsin VW vaihtoi uudestaan säiliönlukot, ja vuotta aikaisemmin tehdas oli Saksassa siirtänyt täyttöaukon tavaratilan ulkopuolelle. Pitemmälle ei halunnut mennä huolimatta kovasta arvostelusta ja putoavista myyntiluvuista. Wolfsburgin suunnittelijat vastasivat kritiikkiin näin:

— Me rakennamme autoja ajettaviksi, emme rikottaviksi.

■ VW väitti myös, että heidän autonsa olivat nyt palovaaran suhteen yhtä turvallisia kuin muutkin autot. Asian selvittämiseksi Ruotsin valtion tie- ja liikenneinstituutti tutki kaikki bensiinipalotapaukset autoonnettomuuksissa aikana 1. 1. 1969-31. 12. 1971.

Tutkimuksessa ilmenee, että dosentti Ponténin numerot ovat yhä ajankohtaiset. Autot, joissa säiliö on edessä, ovat selvästi enemmistönä bensiinipaloissa! Ja kuolemantilasto on yhtä hälyttävä. Vain 7 prosenttia takasäiliöisten autojen matkustajista kuoli palovammoihin, kun taas liekit surmasivat 20 prosenttia etusäiliöisten matkustajista!

Kyseisten kolmen vuoden aikana sattui 79 onnettomuutta, joissa bensiini syttyi palamaan. 68 prosentissa tapauksista säiliö oli takana, mutta sellaisia autoja onkin 80 prosenttia Ruotsin kaikista autoista. Ellei säiliön sijoituksella olisi mitään merkitystä palovaaran kannalta, takasäiliöisiä olisi siis pitänyt olla joukossa

tuntuvasti enemmän, ja etusäiliöisiä vähemmän. Etusäiliöisiä oli joukossa 32 prosenttia, mutta niitä onkin maan autokannassa vain 20 prosenttia!

Tutkimuksen piiriin kuuluvien etusäiliöisten joukossa on 22 VW:tä, yksi Porsche 1600, yksi NSU Prince ja yksi Steyer Puch 650. Selvä VW-enemmistö. Mutta tutkimus osoittaa myös, että VW:n osuus bensiinipaloissa pienenee. Kahden viimeisen vuoden aikana VW edustaa 22 prosenttia autopaloista ja 18 prosenttia Ruotsin autokannasta. Lujat luvut yhä, mutta huomattavasti parempi tulos kuin se 50 prosenttia, jonka dosentti Pontén totesi tutkimuksessaan seitsemän vuotta sitten.

Dosentti Pontén:

— Uusi säiliönlukko ja ulkopuolinen täyttöaukko ovat kai osaltaan vähentäneet VW:n palo-onnettomuuksien määrää. Mutta korostan yhä, että autoja, joissa säiliö on edessä, ei saisi valmistaa, ostaa eikä ajaa. Ja säiliön ei myöskään tulisi olla ihan takana, vaan hieman edempänä. Luulen, että Saab on löytänyt oikean ratkaisun. Tutkimuksessani ei esiinny yhtään Saabia.

■ Ruotsin Valtion tie- ja liikenneinstituutti on todennut saman omissa tutkimuksissaan. Takasäiliöisten autojen autopalotaulukossa Saab saa hyvät lukemat, ja Renault kehnot. Muuten palotilasto noudattaa suuressa määrin kyseisten automerkkien prosenttiosuutta maan takasäiliöisistä autoista.

■ Kolarissa palamaan syttyvien etusäiliöisten autojen lukumäärä vähenee. Mutta kun palo sattuu, tulos on monasti karmea. Takasäiliöisten autojen kohdalla joka kymmenes palo, jonka yhteydessä bensiini syttyy palamaan, johtaa kuolettaviin palovammoihin. Ajettaessa etusäiliöisellä autolla mahdollisuudet hengissä säilymiseen ovat tuntuvasti pienemmät. Joka kolmas onnettomuus johtaa kuolettaviin palovammoihin! □

Sultan AJATTELEE

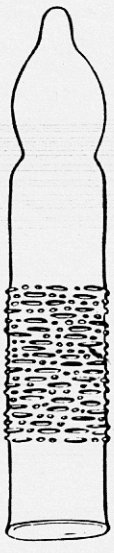

MYÖS NAISEN NAUTINTOA

Hyväilevä SULTAN C RIBBED on sensaatio

SULTAN C RIBBED on uusi kondomi, jolla on **Sultan**-sarjan perinteet ja edut: luonnollinen **conture-muoto, SK-70-kosteuskäsittely** ja valmistusmateriaalina **puhdas,** läpikuultava, ihonvärinen **lateksi.** Mullistavalla tavalla uutta **Sultan C Ribbedissä** on kondomin **pintarakenne. 60 mm pitkä kohojuovikas Ribbed-pinta** rakentuu lukemattomista viivamaisista kohoutumista. **Ribbed-pinta** kiihottaa yhdynnän aikana **hellävaraisen hyväilevästi** naisen klitorista. Nopeuttamalla ja voimistamalla naisen orgasmia **Sultan C Ribbed** antaa "tasoitusta" sukupuolisesti yliherkille miehille. **Hellävaraisen hyväilevä Sultan C Ribbed kaksinkertaistaa molempien nautinnon.** Se on seksologien kehittämä kondomi, joka on enemmän kuin ehkäisyväline. **Tullilaboratorion testaama ja lääkintöhallituksen hyväksymät laatuvaatimukset täyttävä kondomi.**

VARMUUSKUMEJA

	10 kpl	30 kpl	70 kpl
Sultan C Ribbed SK-70, kostea kiihotuspintainen	7:50	22:—	48:—
Sultan Conture SK-70, erikoiskäsitelty ja muotoiltu	5:—	13:—	29:—
Sultan Color SK-70, erikoiskäsitelty, värillinen	5:—	12:—	28:—
Sultan Super SK-70, erikoiskosteuskäsitelty	5:—	12:—	28:—
Sultan Thin, kuiva liukupuuteroitu	4:—	11:—	23:—
Well-form, kostea aaltomuotoiltu jurmukondomi	9:—	24:—	49:—
Little man "Pikkumies", kostea, ohut, pienehkö	5:—	14:—	30:—
Black little man, musta kostea	6:50	15:—	32:—
Long-act, erikoiskäsitelty kostea luxuskondomi	9:—	24:—	49:—
Excellent Red, kostea luxuskondomi	10:—	28:—	53:—
Black cat, kostea, musta, muotoiltu	7:—	20:—	36:—

UUTUUS

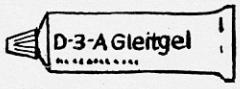

D-3-A Gleitgel
luonnollinen liuku- ja hieromavoide.
Suuri tuubi ..... 6:—

ERIKOISTARJOUS SULTAN-lajitelma

5 eri laatua, mukana myös hyväilevä **Sultan S Ribbed. 34 kondomia, mainoshinta 15:—. Erikoistarjous.** Kirja **Sukupuolielämän tietokuvasto.** 254 siv., **152 yhdyntävalokuvaa, osa värillisiä.** Ovh 19:— **erikoishinta 15:—** ja **Sultan-lajitelman mukana vain 8:—.**

ERIKOISKONDOMEJA:

	1 kpl	5 kpl
Croco, poimupintainen	1:50	7:—
Aktiv Red Panther	2:20	10:—
Ufo, kokeilunhaluisille	2:50	11:—
Kojootti, jännittävä	2:50	11:—
Exodus, kiihottava	2:50	11:—
Vampyyri, salaperäinen	2:50	11:—
Tiger, vauhdikas	2:80	12:50
Red Hawk, iskevä	2:80	12:50
SEX-kiihotuskondomi	2:80	12:50
Ali-Baba, eksoottinen	3:—	13:50
Cleopatra, hellä	3:—	13:50
Villisika, raju	3:—	13:50
Fakiirin ilo, hauska	3:—	13:50
Espanjan kärpänen	3:—	13:50
Satellit, uutuus	4:—	16:—
10 erilaista lajitelma		28:—
Special cream, liukuvoide		3:90
Bio special cream, "		5:50

SEKSIPARAATI -74
yli 100 kuvaa ja **150 tuotetta**
3 mk:n postimerkkejä vastaan tai tavaratilauksen mukana **ilmaiseksi.**

ERIKOISTUOTTEITA:

UUTUUS, kiihottava **AMBRA**-deodorantti **9:50, AMBRA**-partavesi	10:—
Dorub Erecta, 100 %:n tehostepakkaus miehille	16:—
Erecta total, voimakas tehostetabletti miehille 100 tabl.	24:—
Erovital forte, erittäin voimakas siitepölytabletti, 30 tablettia	19:50
Amiprotein, voimatabletti miehille. Pakkaus 100 tablettia	11:40
Hieromasauva, iso pituus n. 18 cm **19:—, Minisauva**	15:—
Vampyrella, keinovagina **139:—, EL-Kondom,** sähkökondomi	99:—
Uutuus, Black Diana, musta geishanukke + voide	49:—
Vahvennus, uusi malli + voide **22:—, Erikoistuki vyöllä**	25:—
Black Bomber, uusi **musta** impotenssikondomi kiinnityshihnoilla	28:—
Erikoisjatko, 5 cm pidentävä **9:—, Percy,** uusi isompi malli	10:—
Black Dream, uusi **musta** jatkokondomi "lyhyydestä" kärsiville	11:—
Geisha-pallo, vaginan sisällä käytettävä "esilämmitin" naisille	29:—
Uutuus, Duo-playballs, tehokas kahden kuulan geisha-pallo	38:—
Miesten **seksibikinit vetoketjulla,** alleviivaa koko: S, M, L	23:—
Naisten seksibikinit pitsikoristellut, pieni (S), keskik. (M), iso (L)	19:—
Hector-seksibikinit mustaa keinonahkaa, vetoketju, sivuilla renkaat	34:—
SEX-sukkanauhaliivit 23:—, **SEX-sukkanauhat** pari	19:—
Trixi-Garnitur, 2-osainen pieni seksiasu, naisille, mustaa pitsiä	39:—
Marilyn, 2-osainen musta seksiasu naisille läpikuultavaa kangasta	36:—
Sultan-paita, koot S, M, ja L	5:—
Sultan-äänilevy, laulaa Frederik ja haaremikuoro	6:—

KIIHOTUS- JA TUKIRENKAAT

UUTUUS, top-life, huipputehokas superkiihotin. Leveä tukirengas	38:—
Happy End, pehmeitä kumipiikkejä suorakulmaisesti 2 tasossa	34:—
UUTUUS, 3 in 30 (3 orgasmia 30:ssä minuutissa), suurtehorengas	32:—
Condensor, pitkä tukiholkki, jonka yläpinnassa kiihotusnystyröitä	32:—
Happy Eros, pitkä holkki, missä 3 tukirengasta ja pehmeät sakarat	14:50
Pubis de Luxe, tehokkaalla välilihan kiihottimella varustettu malli	36:—
Clitomatic (Super-Pubis) täydellisin kiihotus- ja tukilaite	56:—

KIRJOJA

Uutuus. Seksiä ilman sensuuria, karvantarkkoja kuvia + suomal. teksti	18:65
Missä me voisimme rakastaa, estoton värikuvakirja täysikasvuisille	25:—
111 asentoa-värikuvin, suuret ja selkeät värikuvat	22:—
Ruotsalaiset seksilehdet, lajitelmassa 3 erilaista lehteä	20:—
Tanskalaiset väriseksilehdet, lajitelmassa 3 erilaista lehteä	25:—
Kahden kesken, ruotsalainen seksisensaatio, myös värikuvia	15:—
Enemmän iloa toisistamme, tanskalainen seksikirja, paljon kuvia	9:50

Lähetykset toimitetaan postiennakolla eri lähettäjänimellä ja laatikkopakkauksissa. Yli 30 mk:n tilaukset postivapaasti. Yli 40 mk:n tilauksiin **KAUPANTEKIJÄISENÄ** Capots-kondomi □ 3 kondomia □ tai seksilehti □ yli 60 mk:n tilauksiin 2 lahjaa.

Suomen Supermo, Box 611, 00101 Helsinki 10

Nimi _____

Osoite _____

PUHELINTILAUKSET
YÖTÄ PÄIVÄÄ (H:KI 90-)
762952

Näin hashis saapuu Suomeen!

SE LENTÄÄ PILVISTÄ!

■■ Ratto on saanut uskomattomia tietoja Kööpenhaminasta. Yli 50 kiloa erilaisia huumausaineita on tullut Suomeen ilmasta. Takana on liiga, jota tiettävästi johtaa eräs espoolainen keski-ikäinen mies, jolla on muutamia pikkuputiikkeja Espoossa ja Helsingissä.
■■ Aineet eivät ole tulleet lainkaan läpi tullin, vaan yli sen. Ne on tiputettu Hormajärvelle, Lohjan maalaiskuntaan, lentokoneesta!

TEKSTI HEIKKI KUUSISTO
KUVA LEHTIKUVA OY

Ratto paljastaa:

■■ Idea sai alkunsa siitä, kun kolme suomalaista miestä jäivät nelisen vuotta sitten kiinni huumeiden salakuljetuksesta Helsingin lentoasemalla. Huumeita oli tuotu etelästä pikkukoneella. Niihin aikoihin tullitarkastukset yksityisille pienlentokoneille eivät olleet turhan tarkkoja – eihän se hienompi väki mitään salakuljeta.

Tässä tapauksessa tulli käräytti pojat vihjeen perusteella. Ja linnaa tuli vuodesta kahteen ja puoleen.

Ajatus lähti itämään kuitenkin muutamissa viisaissa päissä. Kauppias K:n tilanne oli heikko. ''Nappikauppa'' ei oikein tuntunut kannattavan. Hän sai edellämainitusta keikasta loistavan idean. Eihän ainetta ole pakko tuoda tullin nuuskittavaksi. HUUME VOIDAAN PUDOTTAA KONEESTA ENNEN KUN SE TULEE TULLIN ULOTTUVILLE!

■ Ystävämme, jonka nimi on huhujen keskipisteenä, mutta jota emme voi julkaista, koska joutuisimme maksamaan miljoonakorvaukset, ellei häntä pystytä todistamaan syylliseksi, alkoi hankkia itselleen lentolupakirjaa. Huono näkö tyssäsi kuitenkin toiveet ja suunnitelmat lykkäytyi, kunnes hän sai yhtiökumppanikseen kaverin, joka pystyi suorittamaan myös kansainvälisen lupakirjan.

Nyt jo on tietoon tullut, että miehet ovat yhdessä suorittaneet matkoja Amsterdamiin, Kööpenhaminaan, Hampuriin ja Tukholmaan. Nämä ovat ajoittuneet vuosille 71–73. Kun maa niinsanotusti alkoi polttaa, loppuivat keikat viime keväänä.

■ Miehillä oli yksi avustaja. Tämä toimi yhteyshenkilönä maassa ja hoiti osittain aineen edelleenmyyntiä. Suurin osa välitettiin kuitenkin huomaamatta K:n liikkeiden erikoislahjapakkauksissa suoraan liikkeistä. Huomaamatta, häikäilemättömän uhkarohkeasti.

Tiettävästi miehillä ei ollut mitään vaikeuksia hankkia huumeita. Kuljetus koneeseen oli myös helppoa, sillä sen maan tulli, josta lähdetään, ei yleensä puutu lentomatkaajien asioihin. Hormajärvi valittiin tukikohdaksi siksi, että yhdellä miehistä oli kesähuvila järven välittömässä läheisyydessä. Hormajärvi sijaitsee Lohjalta noin 6 kilometriä pohjoiseen ja sinne on hyvät tieyhteydet, Helsingistä Tarvontietä n. 70 kilometriä. Lisäksi pikkuteitä pääsee vaaran uhatessa pakoon mihin suuntaan vain.

Tärkeintä kuitenkin oli se, että koneen liikkeet eivät herättäneet huomiota.

■ Pikkukoneet, tässä tapauksessa useimmiten käytetty oli Piper Cherokee yksimoottorinen pitkään matkalentoon sopiva helppolentoinen kone, tulevat poikkeuksetta Suomeen Tukholman kautta. Ja Turun jälkeen lennetään Helsinkiin tultaessa Vihdin kautta. Reitti kulkee melko mukavasti Hormajärven ohi, ei kuitenkaan niin, että muut koneet käyttäisivät Hormajärveä kiintopisteenä.

Ensimmäinen lentosuunnistusmajakka, jolle on ilmoittauduttava lähestyttäessä Helsinkiä, on juuri Vihdin radio. Siis lentoviranomaisetkaan eivät ole kiinnostuneita ulkomailta tulijan reitistä ennen Vihtiä, joka alkaa antaa ohjeita. Turun yli tultaessa Piper lensi Turuntien vanaa seuraten, kunnes Lahnajärven jälkeen alkoi ottaa kohti oikeata, ensin Sammattia ja sitten Hormajärveä. Nopeutta pudotettiin normaalista 250 km/t ja laskeuduttiin. Noin viidestäkymmenestä metristä tippui koneesta paketti valkoiseen lumeen tai keväiselle pellolle, miehelle, joka odotti sen huvilan pihassa, jonka piipusta tuli savua.

Kesällä operaatioita ei voitu hoitaa, koska kesäasukkaat olisivat kiinnittäneet liikaa huomiota asiaan.

■ Ratto otti yhteyttä lentäjiin, jotka vakuuttivat, että peketin pudottaminen pienellekään peltopläntille ei tuota vaikeuksia. Samalla lentäjät kertoivat, että välitankkauksilla Tukholman Brommassa ei konetta ole koskaan tullin toimesta tarkastettu. Vaaraa ei siis siinäkään suhteessa ollut.

Tämä K:n tapaus ei luultavasti paljastu koskaan. Lopulliset todisteet puuttuvat. Vielä viime kesänä puhuttiin ''lentopilvestä'', joten aineen maahantulotapakin oli yleisesti käyttäjien tiedossa. Mutta tiedot eivät vuoda. Huumekaupan kurimuksessa ei tunneta sääliä ilmiantajia kohtaan. Ehkä siksi K sai tiedon siitä, että hänen toimintansa on liipasimella. ''Snobin'' juttu kuvaa myös sitä, kuinka kova on huumekaupan peli. Asevarastotkaan eivät ole tuntematomia. On aivan varmaa, että tämä meidän tietoomme tullut tapaus ei ole ainut. Ajatelkaa millaiset maisemat Lapissa on pudottaa huumepaketteja, ei ihmisiä sataan kilometriin! Tai kuinka helppo se on pudottaa talvella jäälle ja kesällä mereen. Tai vaikkapa oman saunan rantaan, josta itse sen käy sukeltamassa pohjasta.

Tuntuu siltä, että kauppiailta eivät keinot lopu! Siksi onkin viimeinen hetki lisätä huumepoliisin toimintaedellytyksiä . . . □

Näytä tätä naisellesi:

KENESTÄ SUOMEN MISS JÄTTIRINTA?

PALKINTONA 750:—!

■■ Viime numerossamme esittelimme maailman jättirintaisimpia naisia — ja toimitukseen tuli kirjeitä ja soittoja: lisää, lisää, lisää! Suomenkin miehet tuntuvat pitävän suurikokoisista...

■■ Täytämme toiveita vuoden mittaan — ja nyt etsimme muhkeapovisinta suomalaista tyttölasta, jolle annamme arvonimen Miss Jättirinta ja mallipalkkiona kuvauksesta 750 mk!

■■ Ikärajana on 18—30 vuotta — muina edellytyksinä suhteellisen hyvä ulkonäkö ja muuten sopusuhtainen vartalo.

■■ Lähettäkää itsestänne — naiset siis — kokovartalokuva sekä strategiset mitat (rinnan-, vyötärön- ja lantionympärys) osoitteella: Raton toimitus, lokero 116, 00101 Helsinki 10.

■■ Otamme kilpailun voittajaan myöhemmin yhteyttä — karsintavaiheen valokuvia ei julkaista lehdessä, eikä muiden kuin voittajan nimi tule julkisuuteen.

■■ Ja nyt mittanauha käteen!

RATTO TESTASI!

Onko tämä laillista?

Ahvenanmaalla sahataan turistia silmään!

TEKSTI VEIKKO KOSKELA
KUVAT KARI KALAOJA

Bensiiniasiat olivat sydämen asioita. Esso voitti huoltoasemien kilpailun — 85 markkaa. TB maksoi 84 ja Shell — hyh, hyh — 83. Ostimme bensiinin Essolta! *Shellin voitto: 4,5 mk!*

Kruunupäät skandinaavit, Pohjolan keisarit, ruotsalaiset läskinkantajat hallitsevat lauantaisin ja sunnuntaisin Maarianhaminan katukuvaa. Svensktalande parempi väki kulkee kujilla fileesäkkiensä kera ja luulee ostavansa tavaraa edullisimmalla tavalla. Ei muuten osta. Kauppiaat ovat näet keksineet omat vaihtokurssinsa Ruotsin kruunulle eikä Maarianhaminan markkinoilla soitella haitaria. Kassakone kilisee pettäen sävelillään Sveamamman lasta.

■■ Ruotsalainen eläkeläinen vapisee hotellin edessä ja laskee kourassaan olevaa kolikkoläjää. Hän ei ole älynnyt vaihtaa kruunujaan kotona eikä hän tiedä, että tosiasiassa älykkäämmin pelaten hän olisi voinut saada kilon pari lisää suomalaisen sonnin peppupakaraa. Sillä maarianhaminalainen kauppias on käyttänyt kurssia 82.50 virallisen kurssin ollessa 87:50!

Puodinpitäjät hykertelevät takahuoneissaan. Liikevaihto on mahtava ja erotus tekee melkoisen summan lammasnahkaisessa lompsassa. Ratto testasi maarianhaminalaisten liikemiesten "valuuttakurssit" ja sai hämmästyttävän tuloksen. Satasen setelistä maksetaan miten sattuu. Mielenkiintoista on nähdä, miten parhaillaan käynnissä oleva virallisen kurssin aleneminen vaikuttaa. Suunnasta ei ole epäilystä, alaspäin mennään kuin kelkkamäessä.

Emme usko selityksiin, joiden mukaan liikemiehille aiheutuisi vaihtamisesta suuria kustannuksia. Sen sijaan olemme valmiit uskomaan, että kauppiaat "saarivaltakunnassa" ovat huomanneet, että ruotsalainen ostaja on TYHMÄ!

Testi kertokoon puolestaan!

Tästä liikkeestä emme ostaneet makkaraa. Kurssi 82.50. Varmans varuhus lihoineen hävisi kirkkaasti muille elintarvikeliikkeille. *Voitto: 5 mk!*

Hotelli Arkipelagissa ei silmä värähtänyt. Kylmä totuus: 80 markkaa sadasta kruunusta. Kuuluun sarjaan pohjanoteeraukset. *Voitto: 7,5 mk!*

Boutique Ellenin "Ellen" tuumi maksavansa 84 markkaa ja kehotti menemään Zeipelin tavarataloon, siellä vaihdetaan suuremmat summat. *Voitto: 3,5 mk!*

Arkipelagia vastapäätä oleva grilli ei myöskään arvosta kruunua. 80 inflaatiomarkkaa. *Voitto: 7,5 mk!*

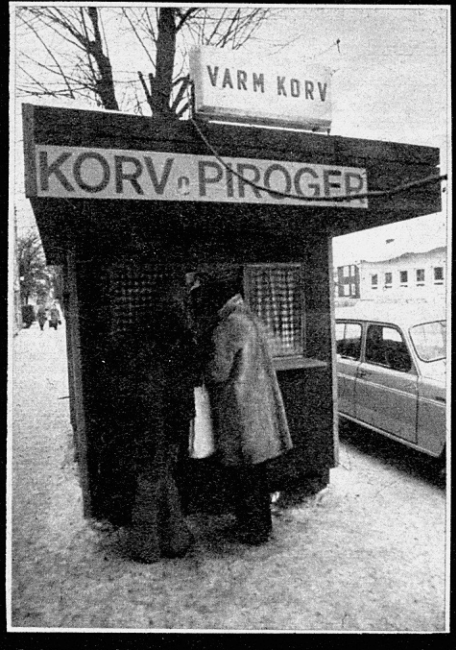

Makkarakioskin suomea puhuva nakinpaistaja pyysi pohjanoteerauksen 80 markkaa sataselta, mutta ihmetteli, "kuka perkele niin paljon hampurilaisia ostaa." Mossotti nakki suussa. *Voitto: 7,50 mk!*

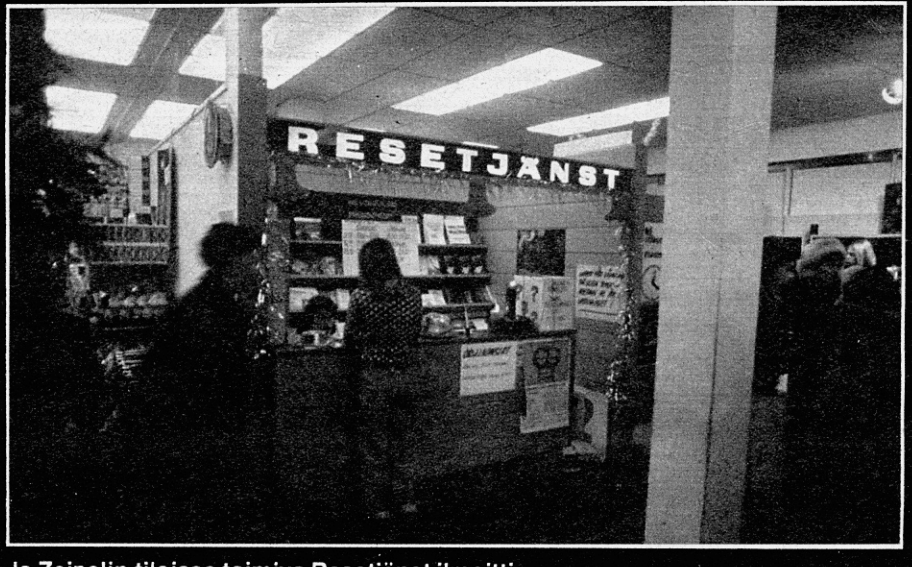

Ja Zeipelin tiloissa toimiva Resetjänst ilmoitti silmää räpäyttämättä vaihtavansa 2 000 kruunua hintaan 84 markkaa satanen. Melkoinen voitto — kenelle! *Voitto tästä summasta: 70 mk!*

Paikallinen Alko ei noteeraa kruunua lainkaan. "Me emme käytä sitä valuuttaa, vain Suomen markkoja." *Piste rehellisyydestä!*

OLIVAT MAANNEET

Mies istui pikkukaupungin hotellin baaritiskillä ja filosofoi baarimikolle:

— Näin meidän kesken voin kertoa sinulle, että tästä kaupungista löytyy vain kaksi naista, joiden kanssa en ole maannut: äitini ja tyttäreni.

Johon baarimikko kuiskasi:

— Näin meidän kesken voin sitten kertoa, ettei tässä kaupungissa ole yhtään sellaista naista, jota jompi kumpi meistä ei olisi hässinyt . . .

INNOKAS KALAMIES

Muuan mies oli, niin kuin monet muutkin miehet, tavattoman innokas kalamies. Kesäisin hän istui kaikki pyhät veneessä ja talvisin jäällä pilkkiä nypytellen.

Harraskin hän jollakin tavoin oli, sillä joka sunnuntaiaamu kirkonkellojen alkaessa soida hän otti jäällä lakin päästänsä, kuitenkaan ongintaa keskeyttämättä.

Muut kaverit olivat laskeneet aikansa asiasta leikkiä, mutta lopettivat kun huomasivat, että kaveri oli tosissaan.

Eräänä talviaamuna sattui kuitenkin jotakin hyvin kummallista.

Paitsi että otti hatun päästään, mies myös nousi kellojen soidessa seisomaan.

— Mikä sinun nyt tuli? kysyi vieressä kyykkivä kalakaveri. Tavallisestihan sinä otat vain hatun päästäsi.

— Joo joo, mutta tänään eukkoa haudataan . . .

HENGENMIEHEN AAMUPALA

Juutalaisrabbi oli kutsunut suomalaisen pappiystävänsä ryyppäämään kanssaan synagoogaan. Aikansa juotuaan kumpikin sammahti. Aamulla pappi heräsi hirvittävään jysäriin ja ryhtyi etsimään jotain suolaista. Etsi ja etsi, muttei löytänyt, synagoogassa kun oli. Lopulta hän löysi kellarista koristellun purnukan suolasieniä ja söi sen tyhjäksi tuntien olonsa paremmaksi.

Ylhäällä hän tapasi rabbin, joka oli juuri herännyt ja kirosi sitä, ettei koko talossa ollut mitään syötävää.

— Ikävää, että söin suolasienetkin loppuun, valitteli pappi.

— Suolasienet, mitkä ihmeen suolasienet?

Pappi vei rabbin kellariin ja näytti purnukan. Rabbi kalpeni ja pyörtyi.

Kun hän toipui, sai pappi kysytyksi, mikä häntä vaivaa.

— OLET SYÖNYT KAIKKI SEURAKUNNAN ESINAHAT! kähisi rabbi.

ENSIMMÄISEN KERRAN SYÖDESSÄÄN IHMISTÄ HÄN ANTOI YLEN!

jatkoa sivulta 29

hoitajattaren jalkineet ja joitakin tätinsä vaatekappaleita.

Pakkanen kiristyi todella napakaksi. Mutta yksi hyvä puoli siinä oli: Martenin murtuneissa säärissä ei tuntunut kipua! Hänellä oli lisäksi pahoja vammoja kasvoissa. Nenä oli niin lytyssä, että hän voi hengittää vain suun kautta. Myöhemmin hän sulatti nenänsä ja oikaisi sen itse. Öisin hän nukkui jalat paljaina makuusäkissä. Silloin hiki ei jäätynyt. Hän oli oppinut niksin seikkailuromaaneista.

Martenin vasen nilkka oli murtunut, mutta vamma parani itsestään sen verran, että hän voi hiukan astua jalalla. Sääriluukin kasvoi kiinni, mutta väärään asentoon. Hän ei voinut seistä sillä jalalla ilman keppiä. Myös David oli loukkaantunut. Hän valitti lähinnä selkäänsä.

■ Ensimmäisinä päivinä onnettomuuden jälkeen Marten ja David olivat kuin horteessa. He nukkuivat suurimman osan aikaa. Viidentenä päivänä Marten oli virkeämpi ja tarkasteli ensimmäisen kerran ympäristöään todella kiinnostuneena. He olivat korkealla kukkulalla, jonka alapuolella oli järvi. Se oli Hottah Lake, jolla hän oli aikaisemmin käynyt, mutta hän ei tuntenut sitä nyt. Samana päivänä hän ryömiskeli kinoksissa etsien hätälähetintä. Se löytyikin, mutta ei toiminut. Hän löysi myös 1,5 voltin varaparistoja. Hän koetti seuraavien päivien aikana korjata laitetta ja keräsi samaan aikaan Davidin kanssa hylystä kaiken, mitä voitiin tarvita. Kolme päivää näperreltyään hän sai lähettimen toimimaan. Hän piti sitä sen jälkeen aina parkansa alla. Se oli heidän ainoa toivonsa. Mutta kuluisi kuukausi, ennen kuin hätämerkit kuultaisiin, ja silloin David olisi jo kuollut. Jo nyt lumi peitti vainajien ruumiit.

Marten tuli nyt siihen tulokseen, että heitä tuskin löydettäisiin elävinä, ja ryhtyi valmistautumaan kuolemaan. Hän kirjoitti Getaway Aviationille selonteon onnettomuudesta ja laati testamentin, jonka David Kootuk todisti. Sitten hän kirjoitti jäähyväiskirjeen tyttöystävälleen Susan Haleylle sekä kirjeen vanhemmilleen Länsi-Saksaan. Edelleen hän kirjoitti Peter-pojalleen, joka oli nyt 20-vuotias ja suoritti parhaillaan asevelvollisuuttaan kotimaassa.

Viikon kuluttua onnettomuuden jälkeen Marten Hartwell tunsi olonsa huomattavasti paremmaksi. Hänen neuvojensa mukaan David rakensi suojan, jossa he voivat nukkua vuorokauden 16 pimeää tuntia. Heillä oli vielä ruokaa, ja varamuona talletettiin varmaan paikkaan. Ilman Davidia Marten olisi kuollut kahdessa vuorokaudessa, koska kykeni liikkumaan vain ryömien muutaman metrin kerrallaan. Poika joutui tekemään kaikki työt. Kumma kyllä eskimopoika ei osoittanut mainittavaa näppäryyttä heidän vaikeassa tilanteessaan. Olisi voinut luulla, että hän olisi ollut luonnonkansojen tapaan kätevä ja käytännöllinen, mutta näin asia ei ollut. Hän oli kotoisin eräästä Spence Bayn siirtokunnasta eikä ollut koskaan käynyt puurajan yläpuolella. Hän oli hyvin taikauskoinen. Marten totesi myös, että tämä 14-vuotias poika tupakoi ylettömästi. Hän oli löytänyt kuolleilta naisilta savukkeita. Ne loppuivat kuitenkin kuuden päivän kuluttua. Sen jälkeen David jaaritteli loputtomasti tupakasta ja penkoi lunta ja koneen hylkyä löytääkseen lisää.

Mitä tuli makuupaikkaan, poika olisi ensin halunnut rakentaa iglun, mutta lumi oli sellaista, ettei siitä saanut kimpaleita. Ensimmäisestä teltasta tuli susi, koska Marten halusi sellaisen suojan, jossa voi pitää tulta. David rakensi sitten Martenin ohjeiden mukaan paremman majan. Hän löi maahan neljä paalua, pingotti niiden väliin koneesta saatuja sähköjohtoja ja levitti pressut ja makuusäkit paikoilleen. Kaiken päälle pyrytti sitten lunta.

Koneessa olleet muonavarat oli laskettu riittämään viikoksi kahdelle. Oli naudanlihasäilykkeitä, keittojauheita, munajauhetta, lihaliemikuutioita, perunamuhennosta, riisiä, rusinoita ja sokeria. Löytyi myös paketti kynttilöitä, joita Marten käytti majan lämmittämiseen. Lopuksi ei jäljellä ollutkaan mitään muuta kuin ne kynttilät. Molempien mielestä ne maistuivat hyvältä.

Juomaksi oli runsaasti teetä. Hoitajattaren tavaroiden joukosta löydettiin tölkki pikakahvia. Myöhemmin löytyi lumesta leipäpaketti ja peräti juustokin.

Hätävarusteet olivat hyvät. Oli kirjoja hengissä pysyttelemisen keinoista erilaisissa olosuhteissa, puukko, hätämerkkisoihtuja, neljä kalastuskoukkua, viestityspeili, kompassi, ansalankoja, partaveitsi, neuloja, lankaa ja kirves. Mutta mitään ampuma-asetta ei ollut.

Marten pani Davidin tekemään 18 ansan pyyntijotoksen. Seudullahan oli runsaasti jäniksiä ja kettuja. Martenin suureksi harmiksi eskimopojalla ei ollut pyyntihommista harmainta aavistustakaan. Ansoilla ei koskaan saatu mitään.

■ Jonkin ajan kuluttua Marten alkoi olla huolissaan muonasta. Hän laati taulukon, jota siitä pitäen noudatettaisiin tiukasti. Hän kokeili keittoa kivistä kerätyistä jäkälistä. He repivät myös tiettyjen puiden kuorta ja keittivät sen sisusosan. Seurauksena oli pahoja vatsavaivoja, eikä kokeilua uusittu.

Sitten Marten sai päähänpinttymän, että alempana oleva järvi vilisi kaloja, jotka vain odottivat onkijaa. Järvestä tulisi heidän pelastuksensa, jos hän vain saisi pojan menemään jäälle ongelle. Mutta David pelkäsi älyttömästi moista yritystä. Hän ei uskaltanut jättää Martenia ja lähteä yksin. Marten istui tuolissa, jonka poika oli tuonut hänelle hylystä, ja koetti tuntitolkulla suostutella nuorta kumppaniaan lähtemään. Olihan heillä koukkuja! Olisi rikollista jättää yrittämättä. David väitti, ettei tiennyt, miten jäähän saataisiin aukko. Miksei hän edes yrittänyt?

Kolmantenatoista päivänä poika viimein suostui. Marten antoi hänelle kirveen, veitsen ja onget sekä tarkat ohjeet. Pojan olisi viivyttävä iltaan asti. Marten lupasi sytyttää soihdun hänelle oppaaksi hänen palatessaan.

Nyt David teki omituisen tempun. Hän lupasi lähteä ongelle, jos saisi maksun saamistaan kaloista! Marten ymmärsi, että pojan hengenvoimat alkoivat ehtyä. Mutta hän lupasi maksaa — hänellä oli yli 100 dollaria lompakossaan. Eskimopoika tekikin viimein kolme retkeä järvelle. Muta hän palasi joka kerta tyhjin käsin. Kerran hän palasi vasta keskellä yötä. Silloin hän oli hukannut yhden makuusäkin ja kirveen. Marten suuttui. Hän ymmärsi, että poika sabotoi hänen hankkeitaan. Luultavasti hän menikin vain muutaman sadan metrin päähän leiristä.

Ahdistuksissaan Marten alkoi epäillä, että poika odotti hänen kuolemaansa saadakseen sitten syödä hänet. Hän oli lukenut, ettei ihmissyönti ollut ihan vierasta eskimoille. Hän puhui asiasta Davidille, mutta tämä väitti, ettei ollut koskaan kuullutkaan sellaisesta. Marten oli varma siitä, että poika valehteli.

Marraskuun 22. päivänä Marten lisäsi PS:n kirjeeseensä Susanille: ”Pojasta ei ole mihinkään, ruoka lopussa, taivaassa tavataan!” Seuraavana päivänä leirin yli lensi lentokone huomaamatta sitä.

■ Eräänä päivänä David tuli kiihdyksiään leiriin ja kertoi löytäneensä kuolleen villipeuran. Marten käski hänen mennä aamulla takaisin ja tuoda niin paljon lihaa kuin jaksoi kantaa. Poika lähti ja palasi tyhjin käsin viivyttyään 51 tuntia. Marten epäili hänen syöneen itse ja jättäneen Martenin ilman, mutta ei hennonut sanoa julki epäilystään.

Marten huomasi heikkenevänsä sekä henkisesti että ruumiillisesti. Hän laihtui nopeasti eikä pian jaksanut suorittaa yksinkertaisimpiakaan askareita. Hän haaveili ahkion rakentamisesta, jotta David voisi vetää hänet järvelle kalastamaan.

Marraskuun 28. päivänä hätää kärsivät söivät viimeisenkin kynttilän. Yöllä David sai hyvin pahoja vatsakipuja.

Marten lähetti öin ja päivin hätämerkkiä, mutta vain tuokion kerrallaan. Hänen täytyi säästää paristoja, jotka alkoivat nyt olla lopussa. Jos hän olisi tiennyt, että etsinnöistä oli kahden viikon kuluttua tyystin luovuttu, hän olisi heittänyt kaiken sikseen. Laajoja alueita oli tutkittu ilmasta käsin ja kaikkein nykyaikaisimmilla välineillä, mutta Beechcraftista ei oltu löydetty jälkeäkään. Nyt kadonneiden suhteen oli luovuttu toivosta. Onnettomuudeksi kone oli syöksynyt paikkaan, joka oli juuri ja juuri elektronisten etsintävälineiden ulottumattomissa.

Susan Haleyn isä, joka oli matematiikan professori Arkadian yliopistossa, kirjoitti etsintöjä johtaville viranomaisille kirjeen syyttäen heitä tehottomuudesta. Mutta tämäkään ei auttanut. Etsinnät lopetettiin.

■ Marraskuun 29. päivänä Marten kirjoitti vielä lisäyksen Susanin kirjeeseen: ”Elän yhä, mutta David on luovuttanut. Hän kuolee lähipäivinä. Kaikki ruoka lopussa. Keitän jäkäliä. Jalat eivät enää kanna. Amen. Susan-parka! Rakastan sinua!”

Poika heikkeni niin, että Martenin täytyi auttaa, kun hän halusi muuttaa asentoa. 29. päivän aamuna he olivat nielleet kaikki hoitajattaren pillerit toivoen, että joukossa olisi tappavaa myrkkyä. Pillerit olivat osaksi vitamiinivalmisteita, osaksi rauhoittavaa kloroformiyhdistettä, jota sittemmin löydettiin kuolleen pojan elimistöstä.

Nyt Marten pyysi poikaa ryömimään ulos ja leikkaamaan palan lihaa jäätyneistä ruumiista. Poika oli aikaisemmin luvannut tehdä sen. Mutta nyt hän kieltäytyi ehdottomasti.

— Kuolen mieluummin, hän sanoi.

Martenilla oli jälkeenpäin tunnonvaivoja siksi, ettei hän ollut itse koettanut hakea lihaa ehkä pojan hengen pelastamiseksi, mutta hän ei saattanut tehdä sitä silloin. Poika pyysi häntä lukemaan englantilaista rukouskirjaa, ja hän luki.

Davidin viimeinen yö tässä maailmassa muodostui kauheaksi. Keskiyöllä poika alkoi valittaa. Joitakin tunteja aikaisemmin Marten oli auttanut hänet majan ulkopuolelle, jotta hän sai virtsata. Marten oli pelästynyt havaitessaan, miten kevyt poika oli. Nyt hän ravisteli Davidia. Poika sanoi voivansa hyvin, mutta jatkoi valittamista. Marten yritti suustasuuhun-menetelmää, jonka oli oppinut Hitler-Jugendissa. Mutta Davidin hengitys heikkeni heikkenemistään ja lakkasi viimein tyystin. Poika oli kuollut.

■ Jollakin merkillisellä tavalla pojan kuolema herätti Martenissa elämänhalun. Aikaisemmin hän oli mielessään luopunut taistelusta ja harkinnut itsemurhaakin köyden tai veitsen avulla. Mutta nyt hän ajatteli Länsi-Saksassa olevaa poikaansa ja päätti pitää pintansa.

Hän tarttui kirveeseen, puri hampaansa yhteen ja ryömi ulos. Hän hakkasi oksia polttoaineeksi ja raapi jäkälää kivestä. Sitten hän palasi majaan ja keitti jäkäläkeittoa. Mutta hän ymmärsi, ettei se enää pitäisi häntä elossa. Pojan kuolema oli saanut hänet vakuuttuneeksi tästä. Hän istui ja mietti. Hänen oli tehtävä päätöksensä, ennen kuin heikkenisi niin, ettei jaksaisi edes ryömiä. Viimein hän päätyi pohdinnassaan niin pitkälle, että oli valmis rikkomaan tabun. Hän ei enää varsinaisesti tuntenut nälkää, tiesi vain olevansa kuolemaisillaan. Hän tuskin edes jaksoi ajatella muutamaa sekuntia pitemmälle. Kone oli pysähtymässä polttoaineen puutteessa.

Hän teki päätöksensä. Hitaasti hän ryömi veitsi kädessään lumessa makaavia ruumiita kohti . . .

Ensimmäisen kerran syödessään hän antoi ylen. Hän itki ja rukoili apua. Mutta hän yritti uudestaan, yhä uudelleen. Kun hänen oli pakko ryömiä ulos noutamaan lisää lihaa, hän teki sen silmät ummessa.

Seitsemäntenä päivänä Davidin kuoleman jälkeen Hercules-kone pyyhälsi ylitse. Se oli tavallisella vuorolennollaan Inuvikista Yellowknifeen, ei siis Marten Hartwellia etsimässä. Se oli jopa useita kilometrejä sivussa normaalista suunnastaan. Äärimmäisestä heikkoudestaan huolimatta Martenin onnistui käyttää hätälähetintä, ja satumaisen onnenpotkun avulla koneen radisti kuuli merkit. Kone teki 360 asteen käännöksen . . .

Joitakin tunteja myöhemmin Marten Hartwell oli pelastettu. □

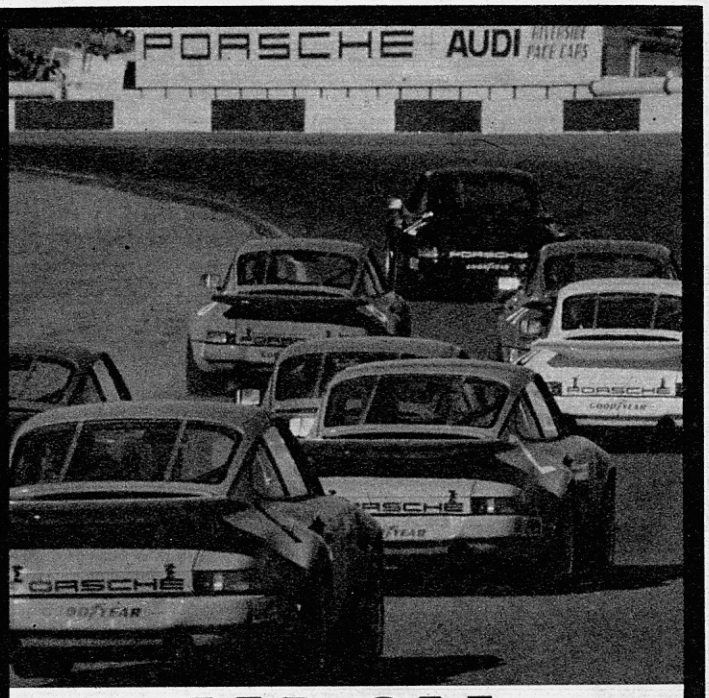

KUKA ON MESTAREIDEN MESTARI?

Maailman parhaat kilpa-ajajat eri luokista ottamassa mittaa toisistaan.

Nimimiestä kuin pipoa yhtä aikaa lähtöviivalla.

Jokaisella allaan samanlainen Porsche Carrera RSR.

Voittajalle luvassa mahtava tukku rahaa.

Siinä IROC — International Race of Champions. Vuosisadan autokilpailu.

VAUHDIN ym maailma

Aina siellä missä bensa palaa

Tammikuinen Nyrkkiposti ampuu taas kovilla!

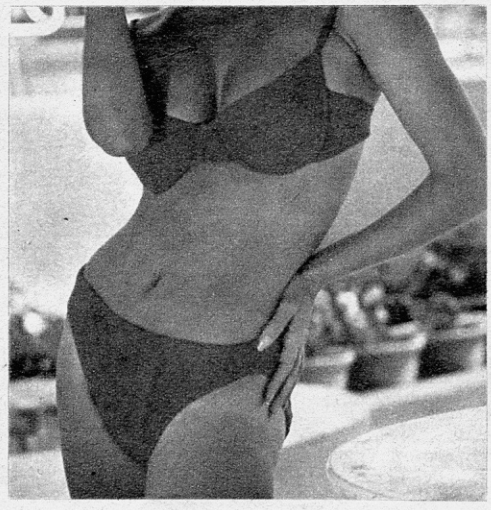

Kumpi heistä oli mies?

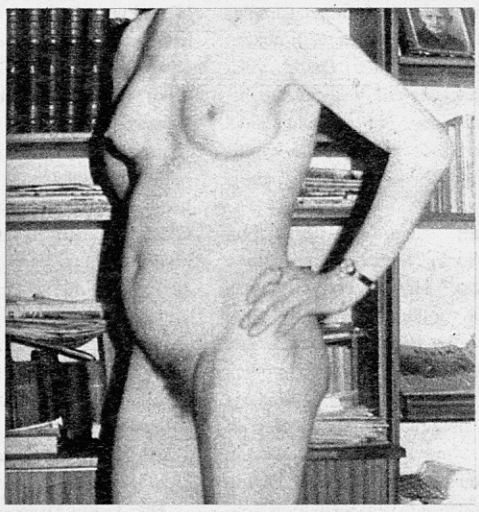

NP esittelee: Miss Eduskunta

Valinta on suoritettu. Hän on voittaja. Mutta kuka?

Hänellä seisoo aina!

Luulisin, että hän on onnellinen mies. Mutta miten on?

Tämä on vuoden avioero. Ketkä ovat osapuolina?

NP-sport-special puree jälleen!

Taas kerran täyttä asiaa urheilusta. Ei huhuja, vaan tietoja.

Nyrkkiposti

Sinulle joka haluat tietää enemmän... Hae omasi lehtipisteestä!

Älä mene teatteriin!

Kun palaat, voi huoneistosi olla tyhjä. NP esittelee maailman röyhkeimmän varkaan.

nyrkkiposti

ERIKOISLEHTI AIKUISILLE

AMERIKKALAISET KUULUSTELIVAT LUDWIGIN VELJEÄKIN!

sivulta 21

hin. Ludwigin jäljet tunnettiin siitä, että hän ontui sotavamman seurauksena. Veneestä löytyi ystävän hattu.

Ystävä itse löydettiin viikkoa myöhemmin. Hänen ruumiinsa oli ajautunut jokea alas ja tarttunut voimalaitoksen ristikkoon Frauensteinissa. Häntä oli ammuttu päähän.

Ludwig löydettiin vasta maaliskuusa. Silloin kevättulva nosti hänen ruumiinsa pohjasta läheltä paikkaa, jossa vene oli ollut. Hänelläkin oli luodinreikä päässään.

Ludwigin kuoltua amerikkalaiset ryhtyivät etsiskelemään natsien aarretta. Veljeäkin kuulusteltiin, mutta koska hänen ja Ludwigin huonot välit tiedettiin, ja hän kielsi tietävänsä asiasta mitään, tutkimuksista luovuttiin. Ludwig Huber oli vienyt salaisuutensa mukanaan hautaan...

■ Saavumme Hinterseehen eräänä iltapäivänä lokakuun alussa. Löydämme helposti kirkon ja käymme oluella majatalossa, jossa Walter odotti teloitusryhmineen. Siellä ei ole monikaan asia muuttunut 28 vuodessa. Samat ruskeat seinät ja vankka kalusto kuin Ludwig Huberinkin aikana. Kyläläiset katsovat meitä uteliaina. Matkailijoita ei käy Hinterseessä joka päivä.

Jatkamme kylästä eteenpäin vievää tietä. Se on kapea ja kulkee peltotilkkujen välitse laaksossa korkeiden vuorten keskellä. Näemme talon, ja tie päättyy siihen. Vuorille vievä pieni metsäpolku on kielletty autoilta. Mutta ajamme sinne silti. Se nousee jyrkästi, nousu on paikoin yli 15 astetta. Ympärillä on tiheä metsä, usva leijailee puiden välissä, ja on pimeää, hiljaista ja kosteaa kuin haudassa. Meille tulee kolkko olo, joka pahenee matkan jatkuessa. Yhtään ihmistä ei näy. Siellä täällä on työkoneita, mutta ei ketään niitä käyttämässä. Kuuluu puron kohinaa, ja toisinaan näemme pienen putouksen.

Täällä jossakin on kultaa 40 miljoonan reichsmarkan arvosta, mutta sen löytäminen ei varmaankaan ole helppoa, sillä näyttää siltä, että ylöspäin johtavaa tietä levennetään. Ehkä siellä on jokin Itävallan armeijan harjoitusalue.

Ainoa keino olisi seurata puroa, kunnes löytyisi putous ja sen lähellä vanha tie. Mutta siinä voisi riittää puuhaa ikuisiksi ajoiksi. Puroja näet on kosolti, ja vanhat tiet ovat osittain kasvaneet umpeen 28 vuodessa. □

ratto Puutarhakatu 16 33210 Tampere 21

OSOITTEENMUUTOS

Kiinnittäkää tähän osoitelipuke viimeksi saamanne Raton takakannesta. Kirjoittakaa alle uusi osoitteenne ja postittakaa meille ensi tilassa.

Nimi

Uusi lähiosoite

Uusi postitoimipaikka

Osta Kalle — todellinen miehen herkkutarjotin!

Postimaksun maksaa Lehtimiehet Oy

LEHTIMIEHET OY
Puutarhakatu 16
33003 Tampere 300

Vastauslähetys
Tre 10/21 lupa n:o 909

TILAUSPALVELUKUPONKI

Tilaan rastilla merkitsemäni lehdet helmikuun numerosta alkaen vuoden loppuun. (Tilaus ennen 15. 1. 74)

Hymylehti	**28:—**	□	**Vauhdin Maailma**	**25:—**	□
Jaana (48 n:oa)	**60:—**	□			
Jallu	**28:—**	□	**Kalle**	**28:—**	□
Nyrkkiposti	**28:—**	□	**Ratto**	**26:—**	□
Suosikki	**26:—**	□			
Tekniikan Maailma (19 n:oa)	**42:—**	□			

Tilausmaksun maksan laskunne saavuttua maaliskuussa □ huhtikuussa □

Tilatessani useampia lehtiä voin maksaa osamaksulla: puolet maaliskuussa ja huhtikuussa □.

.....

Nimi (selvästi tekstaten)

.....

Lähiosoite

.....

Postinumero Postitoimipaikka

Kustantajan merkintöjä varten 20 0000S

UHKAUSKIRJE OLI SUOMEN-KIELINEN!

jatkoa sivulta 13

olisi koskaan tunnustanut, ellen olisi saanut kirjeessä käskyä murhata eräs vankitoveri! Muussa tapauksessa kirjoittaja kertoo poliisille, että syyllinen olen minä!

Mikko näyttää kirjeen tai oikeammin sanoen valokopion. Kirje on ulkomailta. Mistä, sitä emme ehdi nähdä. Eikä Mikko kerro. Mutta se näyttää autenttiselta.

Mikko repii tekstin erilleen ja antaa sen meille. Se on suomea:

Olet kuulema kiini. Hyvä. Kun menet Kakolaan, hoida tapaus ripa mahdollisimman pian. Itsemurha. Mikäli et suostu, Muista että tapaus Hägersten on vielä selvittämättä ja sinä syyllinen. Odotan pikaista tulosta.

— Tarkoitus siis on, että murhaan täällä erään miehen, ja sen pitää näyttää itsemurhalta. Muuten minut poltetaan Hägerstenin murhasta.

— Uskon tietäväni, kuka kirjoitti kirjeen. Ja tiedän, ettei hän emmi käryttää minua, ellen tee, kuten hän toivoo. Koska en halua murhata uudelleen, päätin itse kääntyä poliisin puoleen.

Toinen selvittämätön seikka on se, miksei Sture ole puhunut mitään. Hän on koko ajan kiistänyt murhan, mutta ei ole pannut ehdolle ketään toistakaan murhaajaksi. Mutkistaen asiaa entisestään hän sen sijaan tunnusti Solvein Halstin murhan. Mutta sen murhan osalta hänet vapautettiin siksi, ettei poliisi löytänyt riittäviä todisteita!

Miksi Sture vaikenee?

— On pakko. Se on kirjoittamaton laki.

Mutta luuletko tosiaan, että ihminen suostuu vapaaehtoisesti istumaan vankilassa 12 vuotta vain noudattaakseen sitä lakia?

— Kyllä Sture voi sen tehdä. Hän on sitä tyyppiä. Hän on todistanut, että häneen voi luottaa.

Mutta tietenkin otaksun, että Sture odottaa saavansa vapauduttuaan minulta rahaa. Siksi kai hän otti pistoolinkin. Mutta minulla ei ole rahaa . . .

■ Murhaajanko kanssa keskustelin nuo kaksi tuntia Österåkerissa? Uskon niin. Mikko tiesi aivan liikaa asioista. Ja ennen kaikkea: hänellä on tunnustukseensa nyt voimakas motiivi.

Mutta poliisi ei voi tehdä mitään ilman sitä pistoolinpiippua. Ja sen luovuttaminen voi maksaa enemmän kuin Mikolle sopii. Hän haluaisi mieluummin tuomion oman kertomuksensa perusteella.

— Eihän minun asiani pitäisi olla hankkia todisteita. Se kuuluu poliisille. Olen tehnyt osuuteni: olen tunnustanut!

Huom.: Henkilöiden nimet on muutettu. Muuten kertomus on autenttinen. □

JALLU on kova lehti paljastamaan.
Hyviä puolia.

Ja kun JALLU paljastaa, niin se onkin sitten paljasta.

Hae kiireesti JALLUn uusimmat paljastukset lehtipisteestä.

Mukana myös Ojaharjun Jompan paljastukset Tukholman suomalaistytöistä.

JALLU

Todellinen paljastaja

Älä käännä selkääsi Ratolle!

Rattoa kysytään nyt vallan rutosti. Moni on jäänyt nuolemaan näppejään. Ratto on lehti miehelle. Kovassa sarjassa. Järkyttää, hätkähdyttää, panee ajattelemaan.
Ota tästä kuponki ja palauta se täytettynä ennen 15. 2. niin oma Rattosi tulee jo maaliskuun alusta kotiin kannettuna. Ja maksaa vain 24 mk.

ratto

TILAAN RATON

maaliskuun alusta vuoden loppuun 24 mk:lla ☐. Tilaus ennen 15. 2. Tilausmaksun voitte periä maaliskuussa ☐, huhtikuussa ☐.

.....
NIMI (selvästi tekstaten)

.....
LÄHIOSOITE

.....
POSTINUMERO POSTITOIMIPAIKKA

20	0000S

Ratto maksaa postimaksun

ratto

Puutarhakatu 16
33003 Tampere 300

Vastauslähetys
Tre 10/21 lupa N:o 1025

OH! CALCUTTAN! KIELLETTY KUVA!

KUVA OSSI SUONPERÄ
TEKSTI SYNNOVE SALO

■■ Kaksi vuotta sitten ryhtyivät suomalaiset julkkikset murtamaan seksivalleja. Pistettiin pystyyn nakuhupailu Oh! Calcutta!

Näyttelijät, laulajat ja tanssijat, joilla ei muuten pyyhkinyt niihin aikoihin mainittavasti, saivat esitaistelijan sädekehän päänsä päälle. He antoivat kummastelevia haastatteluja aiheesta: eihän alastomuudessa ole mitään pahaa eikä hävettävää.

■ Entä sitten, kun aika koitti ja piti ryhtyä sanoista tekoihin?

Gloria-teatterin ympärille pistettiin paksu salamyhkäisyyden verho. Pääsymaksu oli moninkertainen verrattuna normaaleihin teatterilippuihin. Kamerat otettiin talteen ovella. Mitään ei saanut vuotaa teatterin ulkopuolelle. Paitsi muutamia ällöttävän kuivia pr-kuvasia sekä niitä tekopyhiä lausuntoja alastomuuden luonnollisuudesta.

■ Esitys ei ollut mitenkään korkeatasoinen, mutta kansa halusi käydä katsomassa, minkä kokoinen kikkeli on pienellä Aarno Ranisella tai suurella Ossi Ahlapurolla. Tai millainen lättäpylly on Titta Jokisella ja millaiset riippurinnat Ritva Vepsällä.

Näyttelijät yrittivät vakuuttaa, miten alastomuus kuului luonnollisena osana näytelmään. Yleisön mielestä se taas oli näytelmän ainoa osanen; ainoa syy, minkä vuoksi maksettiin kiskurihinta ja mentiin ”salaluolaan”.

■ Oh! Calcutta! teki alastomuuden entistäkin luonnottomammaksi. Jopa surkuhupaisaksi siinä vaiheessa, kun ruvettiin puhumaan oikeudenkäynneistä, koska nakuhupailua oli salaa kuvattu. Suuret esitaistelijat näyttivät pyllyjään vain omassa kolossaan pääsymaksua vastaan.

Vesa Pallasvesan, Kaarina Tuunaisen, Aarno Ranisen, Ville-Veikko Salmisen, Helena Mäkelän, Ritva Vepsän, Titta Jokisen, Ossi Ahlapuron ja Erik Uddströmin pyllyilyt jäävät naurettavimpana ja tekopyhimpänä katkelmana nakuvallankumouksen historiaan.

■ Maritta Viitamäki ja ystävät nauravat varmasti katketakseen! □

Voi niitä aikoja!

RATTO-RIITTA

SOTA arkisto 8

Helmikuussa v. 1944 venäläiset aloittivat voimakkaat ilmahyökkäykset Suomen kotialuetta vastaan. Erityisesti Helsinki joutui ankaran pommituksen kohteeksi.

Venäläiset olivat muodostaneet kaukotoiminta ilmavoimat, ADD:n, jotka olivat suoraan ylijohdon alaisina. ADD:n toimintavahvuus lienee ollut tuolloin helmikuussa noin 25 lentorykmenttiä joihin kuului yhteensä 500—600 lentokonetta.

Helsingin ilmatorjunnan taistelukeskus oli aluksi Stadionilla, missä torjuntakomentaja nousi hälytyksen tapahtuessa hissillä torniin. Pian kuitenkin todettiin, että paikka oli liian haavoittuva ja johtokeskus siirrettiin Temppeliaukion väestösuojaan.

Helmikuun 6. päivänä klo 18.52 annettiin ilmahälytys ja puoli tuntia myöhemmin putoilivat ensimmäiset pommit kaupunkiin. Runsaan kahden tunnin kuluessa yritti 150 viholliskonetta pommittaa Helsinkiä. Ensimmäisinä saapuivat merkitsijäkoneet, jotka valopommein valaisivat kohteen. Varsinaisten pommikoneiden lentokorkeus vaihteli 3 000—5 000 metrin välillä.

Hyökkäys uusittiin neljä tuntia myöhemmin ja tällöin 70 konetta pyrki pääkaupungin yläpuolelle. Puolustuksen ilmatorjunta kehitti kuitenkin voimakkaan sulkutulen ja vain noin 20 % pommeista putosi itse kaupunkiin.

Kuvassa Helsingin Yliopisto liekkien vallassa ja yksityiskohtainen näkymä seuraavana päivänä.

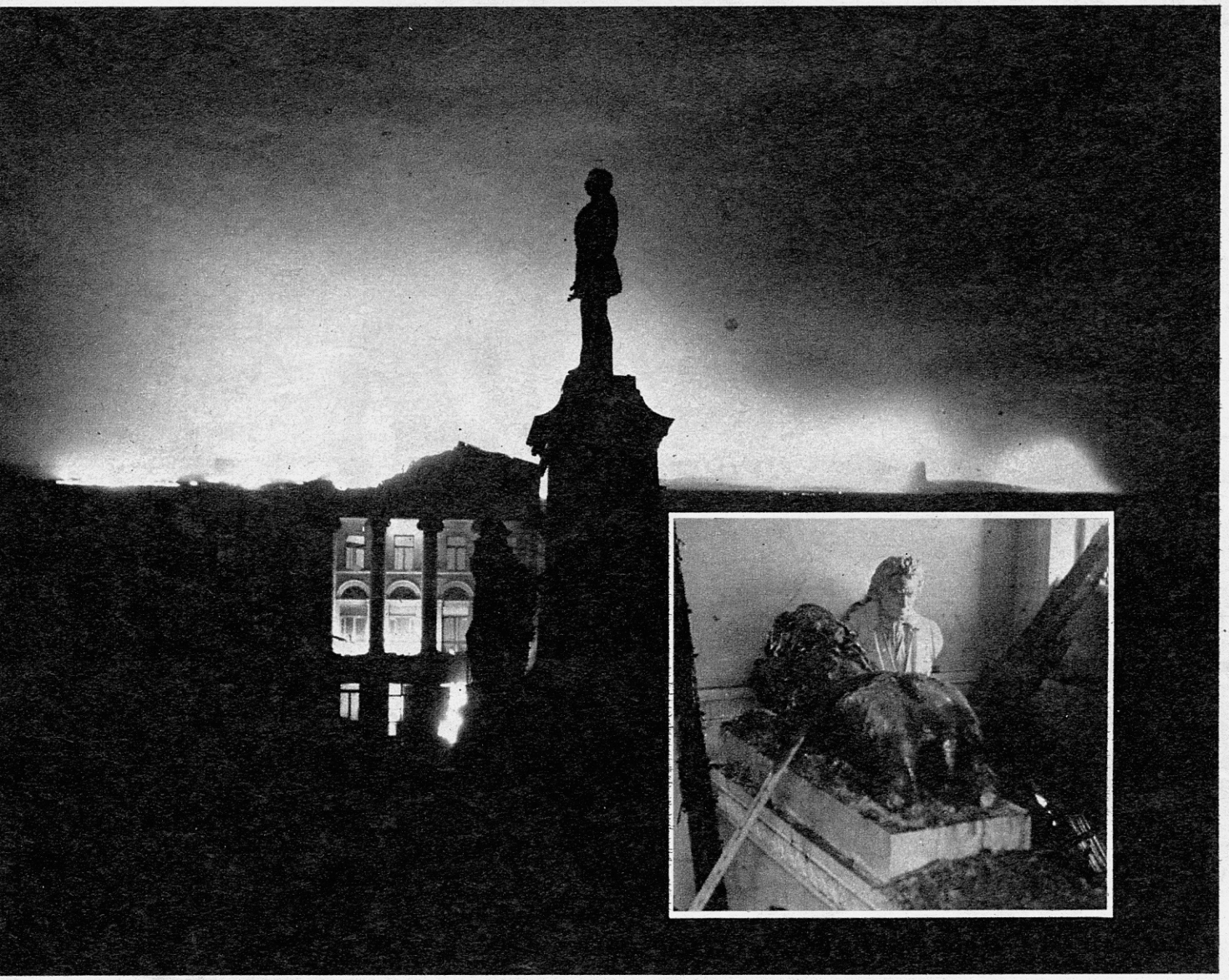

■■ Vasta helmikuun puolivälissä suomalaiset alkoivat päästä tarkemmin selvyyteen, miten suurhyökkäys tapahtuu. Tällöin kaksi ADD:n pommikonetta joutui tekemään pakkolaskun Viron puolelle ja saksalaiset saivat niiden lentäjät vangeiksi.

Kaukopommitusjoukot oli varustettu LI-2 pommittajilla. Ne olivat eräänlainen parannettu painos Neuvostoliitossa lisenssillä valmistetusta DC-3:sta. Koneen pommikuorma oli normaalisti 1 000 kiloa. Pääkenttänä oli käytetty jo tammikuusta lähtien Leningradin lähettyvillä olevaa Uglovon lentotukikohtaa.

Tammikuun lopulla annettiin käsky valmistautumisesta Helsingin massapommituksiin. Karttoja tutkittiin ja reittejä piirreltiin ahkerasti, lisäksi lentoperämiesten oli painettava mieleensä tärkeimmät lento- ja radiomajakat. Huonon sään takia ensimmäistä iskua oli siirrettävä useita kertoja, kunnes helmikuun kuudes osoittautui sopivaksi.

Säätiedustelukone lensi Suomenlahden pohjoisrantaa muutama tunti ennen hyökkäystä. Tämä ennemerkki opittiin suomalaisten taholta tuntemaan sangen pian, joten hälytysaika voitiin määrittää jopa puolen tunnin tarkkuudella.

Helsinki ei ollut luonnollisestikaan ADD:n ainoa kohde, sillä pommitukset suuntautuivat koko etelä-Suomeen. Mutta koska tukikohta sijaitsi niinkin lähellä kuin Leningradin tuntumassa, ehtivät koneet suorittaa samankin hyökkäysaallon aikana useita pommituksia. Uuden pommilastin noutaminen ei kestänyt paria tuntia kauempaa.

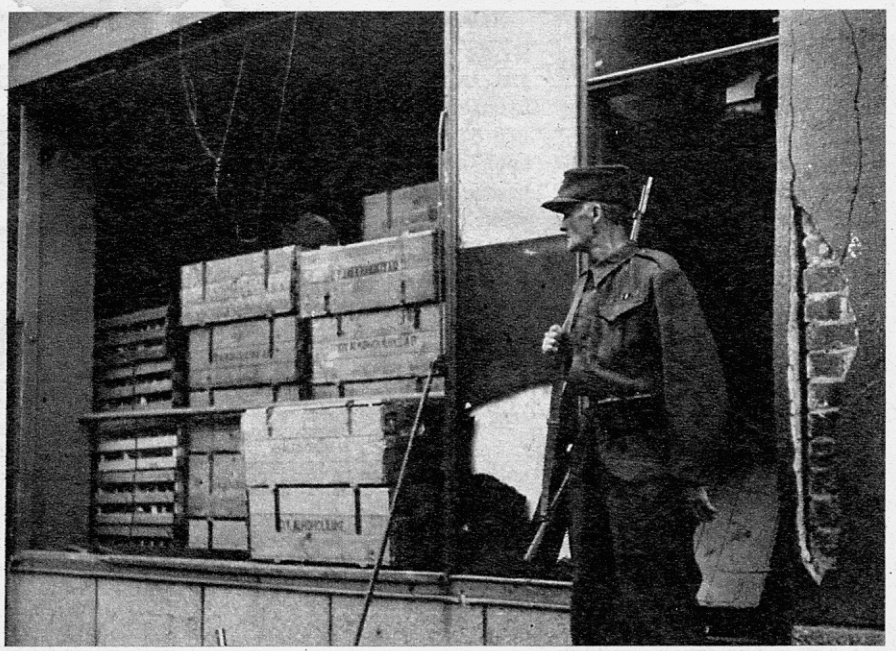

■■ Ensimmäisen suurhyökkäyksen lentokoneista ilmatorjunta pudotti varmasti kolme mutta todennäköisesti viisi. Kuitenkin on huomattava, että päämääränä ei ollutkaan vihollislentokoneiden alasampuminen, vaan Helsingin pommitusten estäminen.

Räjähdyspommeista oli pääosa 250 kilon painoisia. Jonkin verran oli myös 500 ja 1 000 kilon pommeja. Näistä putosi kaupungin alueelle noin 200. Tonnin painoiset ”korttelipommit” tekivät luonnollisesti pahaa jälkeä, mutta eniten tuhoa aiheuttivat muutaman kymmenen kilon painoiset palopommit. Niitä oli puolisentoista sataa. Niiden sisältämä palava aine termiitti ei sammu vedellä vaan tukahduttamalla, mikä tietenkin lisäsi sammutustöiden vaikeutta.

Ensimmäinen Helsingin suurpommitus 6. helmikuuta 1944 surmasi 103 ihmistä ja haavoitti lähes kolmeasataa. Rakennuksia tuhoutui tai vaurioitui lähes 170. Niistä oli puutaloja 39. Torjunnan aikana ilmatorjunta ampui lähes 11 000 kranaattia, joista vajaat 8 000 oli raskaan tykistön ampumaa.

Osuma Alkoholiliikkeen myymälään pakotti asettamaan vartiomiehen avoimelle ulko-ovelle estämään janoisten ohikulkijoiden käyttämästä itsepalvelua hyväkseen.

■■ Suomalaisten ilmatorjunnan periaatteena Helsingin puolustuksessa oli pyrkiä estämään vihollispommikoneiden pääsy vaarallisine lasteineen pääkaupungin yläpuolelle. Pelkistetysti voitiin jopa sanoa, että pommit pudotettuaan, kaupunkiin tai sen ulkopuolelle, venäläislentokone lakkasi olemasta maali, jos vain muita oli samanaikaisesti pyrkimässä edullisiin hyökkäysasemiin.

Pääkaupungin ympärille oli muodostettu sulkujärjestelmä, jossa suurikaliiperiset tykit olivat uloimmalla kehällä kaupungin ulkopuolella ja pienikaliiperiset sisemmillä kehillä. Sulku ammuttiin ilmaan lähestyvien koneiden eteen, jolloin nämä useimmiten pudottivat pomminsa, ennen kuin olivat ehtineet kohteensa päälle.

Sulkuammuntaan pakotti vielä sekin, että venäläiset alkoivat yhä useammin suorittaa ilmahyökkäyksiään pimeässä tai huonon näkyvyyden aikana, jolloin optisiin laitteisiin perustuvat mittausmenetelmät olivat käyttökelvottomia.

Pommitusta seuranneena päivänä ja vielä viikkojakin sen jälkeen joutuivat pelastusmiehistöt työskentelemään kuumeisesti uhreja etsien ja myöhemmin vaarallisia raunioita raivaten.

■■ Toinen suurpommitus kohtasi Helsinkiä 16. 2. illalla. Jälleen säätiedustelukone ennakoi tulevan hyökkäyksen. Ensimmäisessä vaiheessa 120 konetta yritti päästä entistäänkin tehokkaamman sulkutulen läpi. Toinen aalto käsitti yhteensä yli 300 konetta, jotka pieninä osastoina lähestyivät lyhyin väliajoin yli seitsemän tunnin ajan eri puolilta pääkaupunkia. Koko tämän hyökkäyksen kestäessä vain vajaat sata pommia putosi kaupungin alueelle.

Kolmas ja kaikkein voimakkain suurhyökkäys Helsinkiä vastaan tapahtui 26. helmikuuta v. 1944. Pommitus alkoi hieman ennen iltauutisia ja kesti yli kymmenen tuntia. Sinä aikana laskettiin 522 vihollislentokoneen pommittaneen Helsinkiä, useimpien lisäksi kahteen tai kolmeen kertaan. Koneet tulivat epätasaisin välein 10—50 koneen muodostelmassa.

Alkuhetkien ylivoimasta toivuttuaan ilmatorjunta pystyi sulkutulellaan estämään täydellisen katastrofin. Omat hävittäjät pudottivat 4 konetta ja ilmatorjunta ainakin 8 mutta todennäköisesti muutaman enemmän.

Kolme Helsingin suurpommitusta käsitti yhteensä 1 200 lentoa, joiden aikana pudotettiin yli 11 000 pommia. Ilmatorjunta ampui noina päivinä lähes 50 000 kranaattia, mikä puolestaan johti siihen, että vain 530 pommia osui kaupunkiin.

Kadut täyttyivät palokuntalaisten letkuista ja ulos kannetuista huonekaluista ihmisten yrittäessä saada tavaransa turvaan.

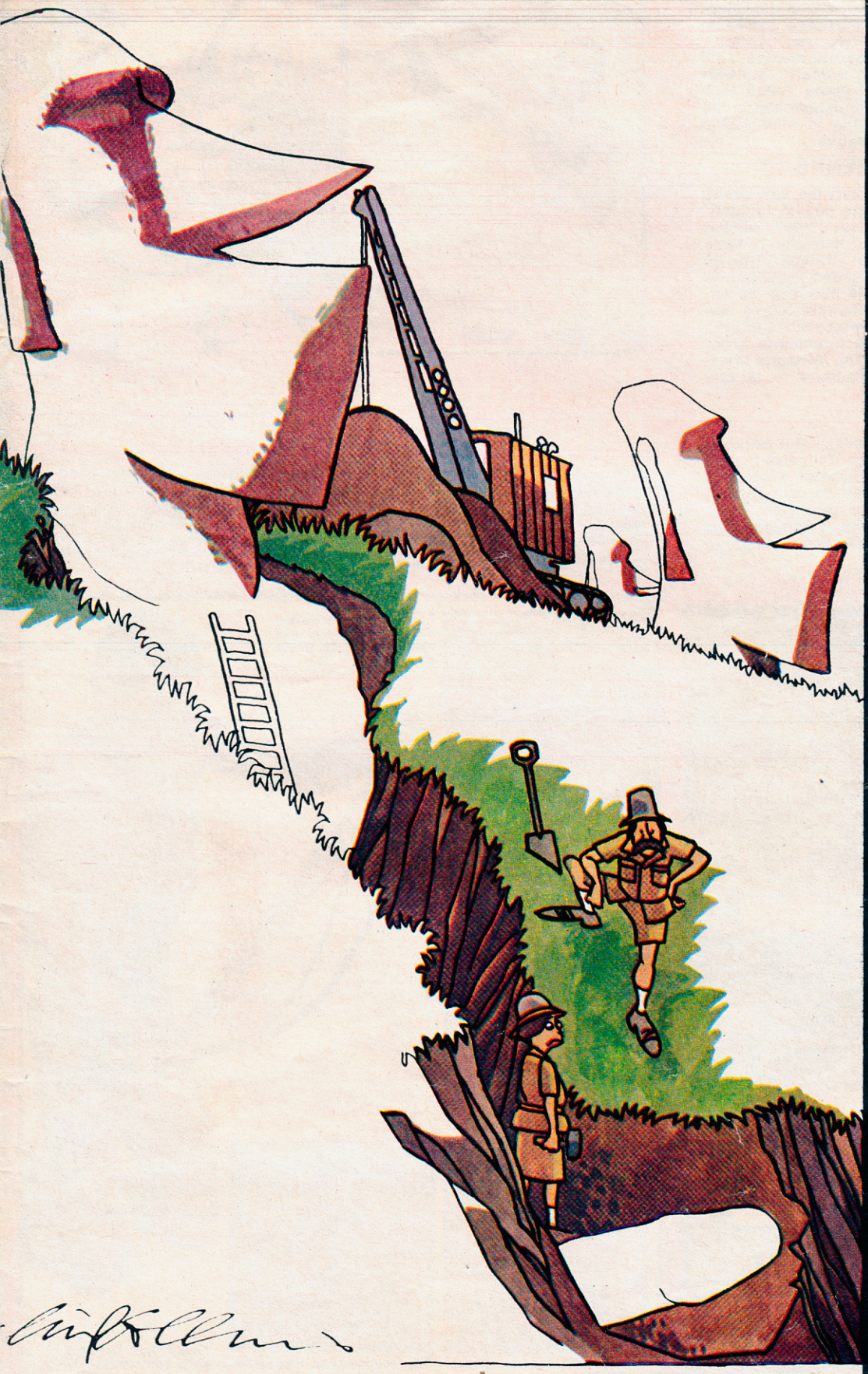

No 2/HELMIKUU/1974
Toinen vuosikerta

TIMO TOIVONEN
päätoimittaja

TOIMITUS
Fredrikinkatu 48 A, Helsinki • Postiosoite: Lokero 116, 00101 Helsinki • Puhelin: 647 301/vaihde

ILMOITUSMYYNTI
Kaarlo Jokinen, ilmoituspäällikkö • Marjatta Uutela, ilmoitussihteeri

KUSTANTAJA
Kustannusliike Pop-lehdet, Puutarhakatu 16, Tampere • Puhelin: 931/33 333

KIRJAPAINO
Lehtimiehet Oy Hertso, Helsinki

RATTO
ilmestyy kerran kuussa • Lehti vastaanottaa sitoumuksetta kirjoituksia ja kuvia — vain julkaistuista maksetaan palkkio

MIEHISTÄ VOIMAA...

Bullworkerilla mahtavat lihakset ... ja nopeasti!

Jos olette 30-, 40-, 50-vuotias tai vanhempikin, Bullworker pystyy palauttamaan kuntonne ja kasvattamaan lihaksianne, ettekä tarvitse enempää kuin 5 minuuttia päivässä. Huomaatte edistyvänne jo kahdessa viikossa. Totta... vain 5 minuuttia päivässä! Sen enempää ette tarvitse, sillä vallankumouksellinen, kansainvälisesti tunnettu Bullworker kehittää vartaloanne nopeasti. Se tekee Teistä kuin toisen miehen. Tunnette olevanne huippukunnossa ja hyvännäköinen. Jos haluatte uutta voimaa ja miehekkään vartalon, se käy helposti Bullworkerin avulla.

BULLWORKER TÄYTTÄÄ TOIVEENNE

Bullworker on helppo ja nopea. Ette tarvitse väsyttävää harjoittelua. Ei rasittumista. Tekin voitte päästä fantastisiin tuloksiin vain muutamassa viikossa. Leveät, vankat hartiat, laaja rintakehä, voimaa uhkuvat hauikset... koko vartalossa voimaa ja tarmoa. Ei ikärajaa! Olittepa 15 tai 50 vuoden ikäinen, Bullworker pystyy tekemään Teille ihmeitä, vaikka harjoittelette vain 5 minuuttia päivässä. Jo ensimmäisestä päivästä lähtien voitte päivittäin todeta voimienne kasvun kun vain vilkaisette laitteeseen kuuluvaa voimamittaria. Kahden viikon kuluttua huomaatte eron, kun katsotte itseänne peilistä tai vaikkapa mittaatte lihastenne kasvun mittanauhalla. Tämän takaamme — tai ette maksa penniäkään.

14 PÄIVÄN ILMAINEN KOKEILU

Tarjouksemme on ainutlaatuinen. Kokeilkaa Bullworkerin harjoitusohjelmaa 5 minuuttia päivässä 14 päivän ajan. Ellette tämän jälkeen tunne olevanne vahvempi, kestävämpi ja notkeampi, voitte palauttaa laitteen, ja asia on sillä selvä. Mutta jos pääsette haluamiinne tuloksiin, voitte vain kuvitella kuinka suuri edistys onkaan kahdessa tai kolmessa kuukaudessa. Postittakaa ilmaiseen kokeiluun oikeuttava tilauskorttinne jo tänään.

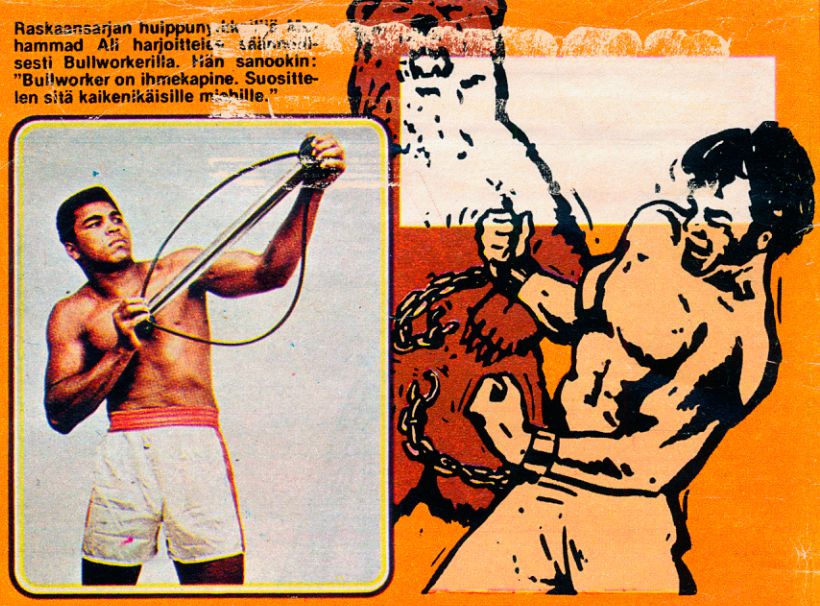

Raskaansarjan huippunyrkkeilijä Muhammad Ali harjoittelee säännöllisesti Bullworkerilla. Hän sanookin: "Bullworker on ihmekapine. Suosittelen sitä kaikenikäisille miehille."

HANKKIKAA KARHUN VOIMAT BULLWORKERIN AVULLA

Bullworker lataa käsivartenne, olkapäänne, vartalonne ja jalkanne ehtymättömällä miehisellä voimalla ja tarmolla.

Aloittakaa nyt 5 minuutin päivittäinen harjoittelu, niin Tekin voitte todeta, miltä tuntuu olla miehinen mies päästä kantapäähän; uupumaton, dynaaminen, elinvoimainen. Olette elämänne huipulla ystävien parissa ja työssä. Teistä säteilee luotettavuus ja miehinen voima... osaatte johtaa. Ja naiset ovat kiinnostuneita miehistä, joista huokuu voimaa ja miehekkyyttä. Tämän Te voitte saavuttaa Bullworkerin avulla. Päättäkää itse.

Tämä harjoitus kehittää laajan ja lihaksikkaan rintakehän.

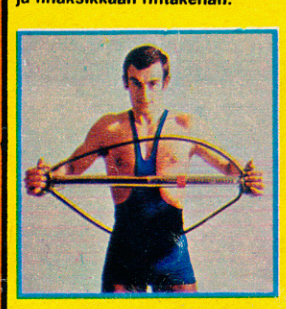

Tällä tavoin voitte leventää ja kasvattaa olkapäitänne.

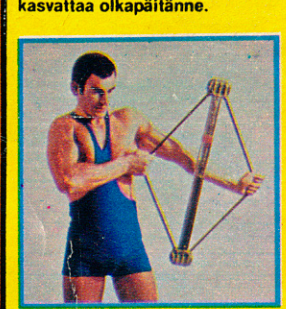

Näin hankitte komeat atleettihartiat ja vyötäröä kohti kapenevan V:n muotoisen vartalon.

Näin muodostuvat teräksenkovat, värähtelevät hauikset, joita naiset ihailevat ja miehet kadehtivat.

7 sekunnin harjoitukset ovat niin helppoja, että osaatte tehdä ne oikein alusta alkaen.

Tämä helppo harjoitus kehittää voimakkaat selän lihakset ja antaa Teille karskin "menevän miehen" ulkonäön ja ryhdin.

Hobby Hall maksaa postimaksun

Hobby Hall
PL 18
00003 HELSINKI 300

Vastauslähetys
HKI 10/56 Lupa 1700

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää BULLWORKER pikimmiten kokeiltavakseni ilmaiseksi ja ilman ostopakkoa. Samanaikaisesti saan myös 24-sivuisen neliväriesitteen, jossa selostetaan koko sensaatiomainen harjoitusohjelma. Ellen ole laitteeseen täysin tyytyväinen, voin palauttaa sen 14 päivän kuluessa vastaanottamisesta lukien. Mikäli pidän BULLWORKERIN itselläni, maksan siitä ainoastaan mk 17:— (+ postituskulut mk 6:—) 14 päivän kuluessa vastaanottamisesta ja sen jälkeen mk 17:—/kk viiden kuukauden ajan tai käteisellä mk 94:— (+ postituskulut mk 6:—) 14 päivän kuluessa vastaanottamisesta.

Nimi ..... Synt.aika .....

Lähiosoite .....

Postinumero ..... Postitoimipaikka .....

Patentoitu voimamittari

uutuus!

rekisteröi automaattisesti lihastenne maksimiponnistuksen, todistaen Teille päivittäisen voimienne lisääntymisen. Tuloksen voitte lukea suoraan mittarin asteikosta.

Ratto 2/74

Leikataan tästä